

Prognoza oddziaływania na środowisko

miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla osiedla mieszkaniowego w Nowej Wsi Rzecznej położonego pomiędzy Drogą Nowowiejską a rzeką Wierzycą

autor: mgr Paweł Sągin

mgr Paweł Sągin
BIEGŁY Z LISTY WOJEWODY POMORSKIEGO
W ZAKRESIE OCHRONY PRZYRODY (NR 083)

Gdynia, grudzień 2020 r.

www.locus.com.pl

Spis treści

STRESZCZENIE.....	2
Wstęp.....	3
1. Położenie, dotychczasowe ustalenia planów miejscowych, wskazania studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, aktualne użytkowanie.....	3
2. Wybrane cechy środowiska przyrodniczego.....	6
2.1. Kluczowe komponenty środowiska.....	6
2.2. Walory przyrodnicze, konieczny zakres ich ochrony.....	13
2.3. Przyrodnicze powiązania z otoczeniem, konieczny zakres ich ochrony.....	14
3. Walory kulturowe i cechy krajobrazu.....	15
4. Znaczenie dotychczasowego zagospodarowania i użytkowania terenu dla jakości środowiska i warunków życia ludzi, potencjalne zmiany.....	15
5. Obowiązujący i postulowany zakres ochrony zasobów środowiska.....	16
6. Ustalenia studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego.....	21
7. Ustalenia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.....	29
7.1. Przeznaczenie terenu, zasady podziału i zabudowy gruntów.....	29
7.2. Infrastruktura techniczna.....	34
7.3. Ochrona środowiska.....	36
8. Materiały i metody sporządzenia prognozy.....	36
9. Prognoza oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.....	40
9.1. Zakres zmian funkcji i użytkowania terenu, stopień oddziaływania na środowisko.....	40
9.2. Oddziaływanie ustaleń planu na poszczególne komponenty środowiska.....	41
9.3. Stopień zabezpieczenia jakości środowiska.....	43
9.4. Oddziaływanie na wartości kulturowe i krajobraz.....	44
9.5. Oddziaływanie transgraniczne.....	44
9.6. Zgodność z przepisami dotyczącymi zabezpieczenia wartości przyrodniczych i kulturowych.....	44
10. Przewidywane metody analizy skutków realizacji postanowień planu.....	45
11. Kompensacja przyrodnicza, rozwiązania alternatywne.....	45
12. Podsumowanie i wnioski.....	45

Załączniki:

- ♦ Oświadczenie autora prognozy
- ♦ Uzgodnienie RDOŚ-Gd-WZP.411.17.10.2020.PK Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z dnia 15.07.2020 r.
- ♦ Uzgodnienie SE.VII/470/23/AL/20 Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Starogardzie Gdańskim z dnia 24.07.2020 r.

Mapa: Stopień przemiany krajobrazowej (1 : 2 000)

STRESZCZENIE

Opracowanie obejmuje ocenę skutków dla środowiska przyrodniczego, krajobrazu i wartości kulturowych realizacji ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla osiedla mieszkaniowego w Nowej Wsi Rzecznej położonego pomiędzy Drogą Nowowiejską a rzeką Wierzycą.

Podstawą określenia warunków realizacji ustaleń planu są informacje o komponentach środowiska i ich jakości zawarte w publikacjach i dokumentacjach niepublikowanych oraz wizja terenowa, pozwalająca określić aktualny stan powierzchni ziemi, pokrywy roślinnej, zagospodarowania i użytkowania terenu. W przypadku analizowanego projektu planu dane te są wystarczające do przeprowadzenia oceny. Nie prowadzono odrębnych badań. Oddziaływanie na warunki życia mieszkańców jest ujmowane jako synteza oddziaływań na poszczególne elementy środowiska.

Analizowany projekt planu miejscowego na większości swojej powierzchni zastępuje ustalenia obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Nowa Wieś Rzeczna Osiedle Witosza z terenami przyległymi, przyjętego uchwałą nr XII/91/99 Rady Gminy Starogard Gdański z dnia 28.05.1999 r., uzupełniając jego obszar o wycięte wcześniej fragmenty terenu. Zachowuje względem wcześniejszych zapisów zarówno zasięg zabudowy od strony rzeki, przyjęty wcześniej lub faktycznie rozwijający się zestaw funkcji i powierzchniowe proporcje pomiędzy nimi, jak i przyjęte zasady rozwoju infrastruktury technicznej i zaopatrzenia w media. Odnosząc się do stanu wynikającego z ustaleń obowiązującego planu miejscowego lub sytuacji rzeczywistej, niezależnie od proponowanych zmian w parametrach planowanej zabudowy, można ogólnie przyjąć, że obszar dla niej wyznaczony pozostanie jako związany z wysokim obciążeniem środowiska a obszar zieleni krajobrazowej i leśnej w dolinie Wierzycy jako związany z niskim obciążeniem środowiska. Istotne zmiany będą dotyczyły jedynie wybranych terenów i nie wpłyną na ocenę ogólnego obrazu obszaru planu. Biorąc pod uwagę zasięg i powierzchniowy udział terenów o określonej ocenie przewidywanych zmian obciążenia środowiska można stwierdzić, że ustalenia projektu planu nie zmieniają znacząco krajobrazowego charakteru tej części miejscowości. Wraz z przyjętymi zasadami funkcjonowania infrastruktury technicznej nie zmieni się zasadniczo wpływ zabudowy na jakość środowiska, w tym też jego składniki objęte ochroną i stanowiące podstawę dla funkcjonowania powiązań przyrodniczych.

Ustalenia projektu planu, nie prowadzą do poszerzenia zakresu przekształceń powierzchni ziemi, zwłaszcza ogólnego charakteru rzeźby terenu, w porównaniu z sytuacją, której można oczekiwać pod rządami aktualnie obowiązujących przepisów planu miejscowego. Zwiększonego zagrożenia dla środowiska gruntowo-wodnego nie będzie stwarzał przyjęty w planie sposób zagospodarowania wód opadowych ani, oparty o zbiorczy system gminny, sposób zagospodarowania ścieków. Ustalenia projektu nie zmieniają ani emisyjnej charakterystyki istniejącej i planowanej zabudowy ani nie wpływają na wzrost ruchu pojazdów w jej granicach. Nie zmieniają zatem stopnia oddziaływania planowanych rozwiązań na stan aerosanitarny. Nie prowadzą do istotnego zwiększenia ilości zabudowy w skali tej części miejscowości i w konsekwencji do zwiększenia ilości ścieków koniecznej do odprowadzenia. Nie zmieniają też lokalnych warunków i możliwości zagospodarowania ścieków pochodzących z rozwijającej się zabudowy.

Tereny dostępne dla zabudowy pozostały poza obszarem szczególnego zagrożenia powodzią, wskazanym na rysunku planu.

Zmiana ustaleń obowiązującego dokumentu nie zmienia dotychczas spodziewanego charakteru szaty roślinnej. O utrzymaniu jakości krajobrazu zadecydują przyjmowane rozwiązania architektoniczne. Projekt dokumentu nie wprowadza funkcji i form zagospodarowania mających wpływ na krajobraz wnętrza doliny Wierzycy.

Nie istnieje zagrożenie przyszłym transgranicznym oddziaływaniem projektowanego dokumentu.

Projekt planu miejscowego nie narusza warunków ochrony żadnego z obszarów chronionych, określonych w ustawie z dn. 16.04.2004 r. *O ochronie przyrody*, w tym Obszaru Mającego Znaczenie dla Wspólnoty – Specjalnego Obszaru Ochrony Siedlisk Dolina Wierzycy (PLH220094) i chronionych na nim siedlisk. Zakres planowanej zabudowy zgodny jest z ustaleniami obowiązującego Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Starogard Gdański oraz ustaleniami aktualizacji programu ochrony powietrza dla strefy pomorskiej.

Stan aerosanitarny, jakość klimatu akustycznego i jakość wód powierzchniowych są i będą kontrolowane w ramach procedur państwowego monitoringu środowiska. Jakość wód odprowadzanych siecią kanalizacyjną będzie kontrolowana w ramach obowiązków dysponenta sieci, określonych w przepisach szczegółowych i pozwoleniu wodno-prawnym. Ze względu na brak znaczącego oddziaływania rozwiązań zawartych w projekcie dokumentu na funkcjonowanie i integralność systemu przyrodniczego nie są konieczne działania na rzecz przyrodniczej kompensacji skutków realizacji ustaleń planu.

Wstęp

Formalną podstawę sporządzenia prognozy i ustalenia jej zakresu stanowią:

- ◆ Ustawa z dnia 03.10.2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (t.j. Dz. U. 2020, poz. 283 zm.),
- ◆ Uchwała nr XIX/187/2020 Rady Gminy Starogard Gdański z 27.02.2020 r. *dla osiedla mieszkaniowego w Nowej Wsi Rzeczej położonego pomiędzy Drogą Nowowiejską a rzeką Wierzycą*,
- ◆ uzgodnienie RDOŚ-Gd-WZP.411.17.10.2020.PK Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z dnia 15.07.2020 r.,
- ◆ uzgodnienie SE.VII/470/23/AL/20 Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Starogardzie Gdańskim z dnia 24.07.2020 r.

Prognoza oddziaływania projektu zmiany planu na środowisko wykonana jest na podstawie Art. 51 ust. 1, pozostającego w związku z Art. 46 p. 1 ustawy z dnia 03.10.2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* i posiada zakres odpowiadający wymaganiom zawartym w Art. 51 ust. 2 i Art. 52 wymienionej ustawy, stosownie do specyfiki terenu i projektowanych funkcji, uzgodniony przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku i Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Starogardzie Gdańskim.

Celem opracowania jest:

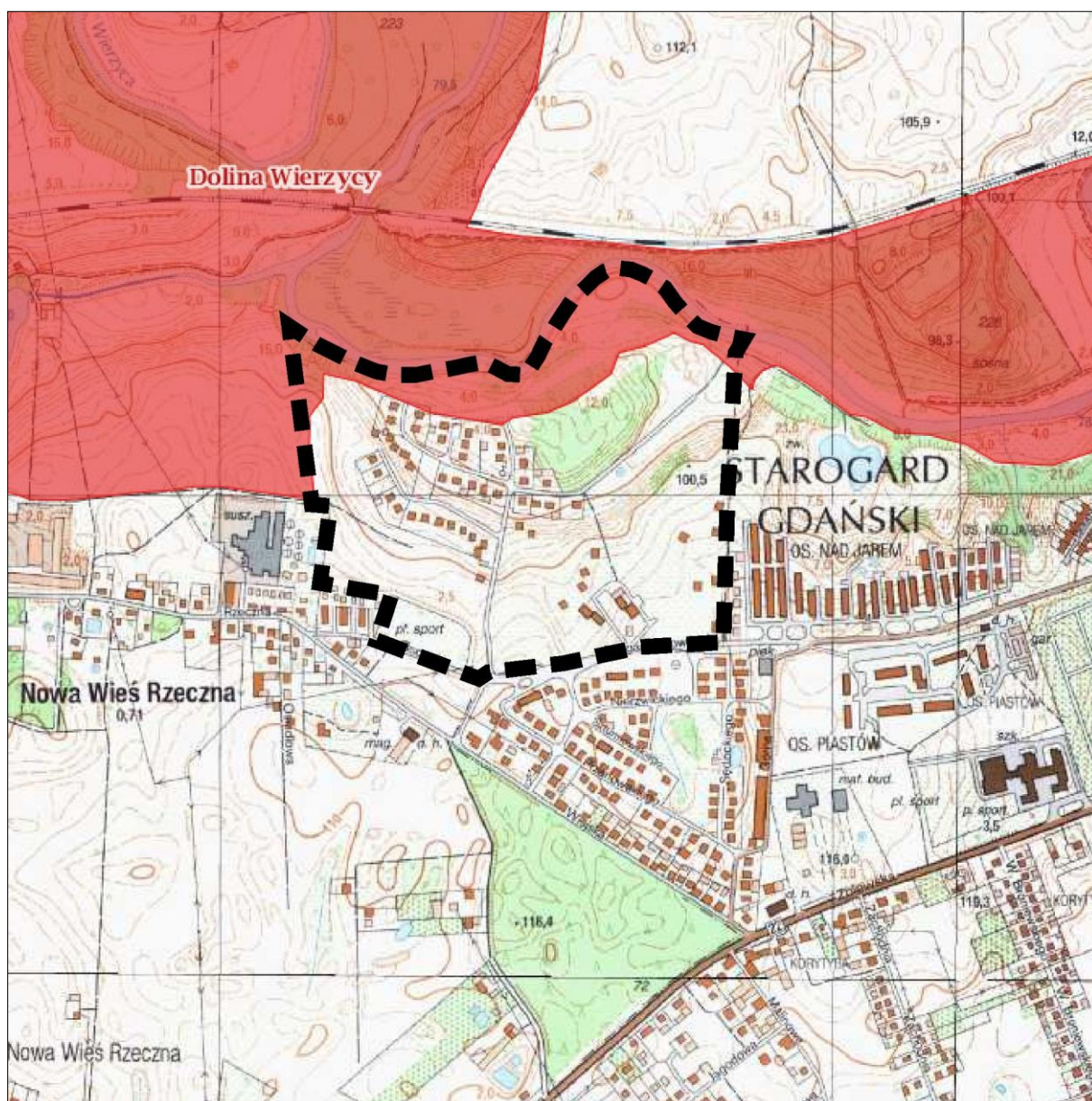
- ⇒ ocena skutków dla środowiska przyrodniczego i walorów kulturowych realizacji ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla osiedla mieszkaniowego w Nowej Wsi Rzeczej położonego pomiędzy Drogą Nowowiejską a rzeką Wierzycą,
- ⇒ wskazanie możliwych sposobów ograniczenia ewentualnego negatywnego oddziaływania na środowisko proponowanych w planie rozwiązań oraz sposobów przyszłej kontroli tego oddziaływania.

1. Położenie, dotychczasowe ustalenia planów miejscowych, wskazania studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, aktualne użytkowanie

Obszar objęty pracami nad planem położony jest w obrębie Nowa Wieś Rieczna (ryc. 1), w zachodniej części gminy Starogard Gdański, powiecie starogardzkim w województwie pomorskim. Od północy, wschodu i południowego wschodu przylega bezpośrednio do granicy miasta Starogard Gdański. Obejmuje osiedle zabudowy jednorodzinnej i niewielkich domów wielorodzinnych, z częścią działek jeszcze niezabudowanych oraz wolny od zabudowy fragment doliny Wierzycy ze zróżnicowanym

kompleksem roślinności leśnej i nieleśnej, w tym zaroślowej. Brzeg rzeki Wierzycy stanowi północną granicę obszaru planu.

Północna część doliny Wierzycy na obszarze planu znajduje się w granicach Specjalnego Obszaru Ochrony Siedlisk Dolina Wierzycy (PLH220094), stanowiącego obecnie Obszar Mający Znaczenie dla Wspólnoty (OZW) w rozumieniu ustawy z dnia 16.04.2004 r. o ochronie przyrody.

Ryc. 1. Położenie obszaru planu.. (na podstawie: <http://geoserwis.gdos.gov.pl/mapy/>).

W podziale fizyczno-geograficznym Polski obszar planu znajduje się w mezoregionie Pojezierze Starogardzkie 314.52 w makroregionie Pojezierze Wschodniopomorskie (Solon i in. 2018).

Przeważająca część obszaru projektu planu objęta jest ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Nowa Wieś Rieczna Osiedle Witosza z terenami przyległymi, przyjętego uchwałą nr XII/91/99 Rady Gminy Starogard Gdański z dnia 28.05.1999 r. lokującego tereny:

MN – strefy mieszkaniowej zabudowy jednorodzinnej wolnostojącej,

MNu – strefy mieszkaniowej zabudowy jednorodzinnej wolnostojącej z dopuszczeniem usług,

U – strefy usług,

EE – strefy urządzeń infrastruktury technicznej – trafostacji jako obiektów wydzielonych,

ZE – strefy zieleni ekologiczno-krajobrazowej,

ZR – strefy zieleni rekreacyjnej,

ZŁ – strefy łąk,

ZK – strefy zielonych ciągów pieszych,

KL – ulic lokalnych,

KD – ulic dojazdowych,

KX – wydzielonych ciągów pieszych.

Wskazania dotyczące możliwego i preferowanego przeznaczenia terenów są zawarte w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Starogard Gdański, przyjętym uchwałą nr XII/110/2015 Rady Gminy Starogard Gdański z dnia 16.11.2015 r. Zgodnie z ustaleniami Studium:

- obszar planu obejmuje w zakresie polityki funkcjonalno-przestrzennej, istniejącego zagospodarowania i użytkowania terenów oraz postulowanych kierunków zmian:
 - * w największej części istniejącą funkcję mieszkaniową (jedno i wielorodzinną, związaną z funkcją rolniczą, gdzie dopuszcza się usługi nieuciążliwe oraz inne funkcje związane z funkcją podstawową typu: tereny zieleni, sportu, infrastrukturę itp.),
 - * postulowaną funkcję mieszkaniową,
 - * postulowaną funkcję usługową (gdzie dopuszcza się inne funkcje związane z funkcją podstawową typu: zabudowa mieszkaniowa, tereny zieleni, sportu, infrastrukturę itp.),
 - * tereny zieleni, sportu, turystyki.

Obszar planu obejmuje obecnie obszar rozwijającego się osiedla z zabudową głównie jednorodzinną, w mniejszym stopniu niewielkich domów wielorodzinnych, usług oraz z towarzyszącą infrastrukturą, w tym sportowo-rekreacyjną. Wnętrze doliny Wierzycy pozostaje niezabudowane. Wypełniają je pozostałości dawnych łąk, obecnie

nieużytkowanych, rozwijające się wśród nich zarośla i zadrzewienia oraz niewielki kompleks leśny stanowiący porolne zalesienie sosnowe.

2. Wybrane cechy środowiska przyrodniczego

2.1. Kluczowe komponenty środowiska

Powierzchnia ziemi

Obszar planu zlokalizowany jest na krawędzi obszaru wodnolodowcowo-zastoiskowego i ograniczającej go od północy doliny Wierzycy (Szkic geomorfologiczny 1 : 100 000). Idąc od południa powierzchnia terenu obniża się łagodnie ku północy by po przejściu w zbocze doliny rzecznej opaść gwałtownie stromym stoki o ponad 10-metrowej wysokości. W wyciętym amfiteatralnie rozszerzeniu doliny zachował się płat wodnolodowcowo-zastoiskowego materiału tworzący niewielkie wzniesienie o stosunkowo stromych zboczach i blisko 18 metrach wysokości mierząc od brzegu Wierzycy. Dno doliny ma układ tarasowy z towarzyszącą korytu i wypełniającą zakole rzeki terasą zalewową i 2-3 terasami nadzalewowymi. Zabudowa mieszkaniowa obecna w granicach planu w jego zachodniej i centralnej części zajęła już stoki doliny oraz część wzniesienia położonego w jej obrębie prowadząc do lokalnych przekształceń powierzchni ziemi. Różnica wysokości na obszarze objętym projektem wynosi 28 m. Najwyżej wyniesiony punkt znajduje się na południowej granicy obszaru w rejonie wjazdu na niego (ul. Kasztanowa) osiągając ok. 108 m n.p.m., najniżej położony jest na poziomie ok. 80 m n.p.m. na brzegu rzeki.

Podłoże w najwyżej położonej południowej części obszaru planu oraz w obrębie wzniesienia w dolinie Wierzycy stanowią głównie wodnolodowcowo-zastoiskowe piaski i mułki, miejscami żwiry, z wkładkami glin zwałowych w spływach (Szczegółowa mapa geologiczna Polski 1 : 50 000). Dolinę wypełniają piaski i żwiry rzeczne tarasów nadzalewowych. Korytu rzeki bezpośrednio towarzyszą namuły den dolinnych.

W rejonie obszaru planu nie ma udokumentowanych złóż kopalin.

Wody powierzchniowe i podziemne

Obszar sporządzanego planu położony jest w bezpośredniej zlewni rzeki Wierzycy, powyżej Starogardu Gdańskiego. Koryto rzeki stanowi północną granicę obszaru planu. Źródła rzeki znajdują się na Pojezierzu Kaszubskim, na południe od Wzgórz Szymbarskich. Uchodzi ona do Wisły w jej 876,7 km, w okolicach miasta Gniew.

Pod względem cech odpływu Wierzyca, jak wszystkie rzeki Pojezierza Pomorskiego, reprezentuje reżim wyrównany z wezbraniem wiosennym i zasilaniem gruntowo-deszczowym (Szukalski red. 1996). W cyklu rocznym zaznaczają się zwykle dwie wyraźne fazy: wezbrania zimowego (XII-I) oraz niżówki letniej (V-VI). W niektórych latach widoczne bywa drugorzędne wezbranie letnie (na ogół VII-VIII), związane ze szczególnie intensywnymi opadami deszczu. Istotny wpływ na dużą stabilizację stanów wody Wierzycy ma także zwykle łagodny przebieg zjawisk lodowych. We wschodniej części pojezierza zjawiska te utrzymują się na ogół przez 42 dni w okresie od 1 stycznia do 28 lutego. Pokrywa lodowa pojawia się tylko podczas szczególnie surowych zim i trwa średnio 10 dni.

Stopień zagrożenia powodzią określa się poprzez wskazanie obszarów, na których prawdopodobieństwo powodzi jest niskie i wynosi raz na 500 lat, wyznaczonych zasięgiem tzw. wód 0,2 % oraz obszarów szczególnego zagrożenia powodzią, zdefiniowanych w ustawie z dnia 20.07.2017 r. *Prawo wodne* jako m.in. obszary, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie (raz na 100 lat) oraz wysokie (raz na 10 lat), wyznaczonych zasięgiem tzw. wód 1% i 10%. Zgodnie z przepisami przywołanej ustawy wyznacza się je na mapach zagrożenia powodziowego i sporządza się dla nich mapy ryzyka powodziowego. Obszar zagrożenia powodzią wzdłuż rzeki Wierzycy w rejonie obszaru planu opisuje arkusz map Starogard Gdański – Łąpiszewo (N-34-73-B-b-2) (<http://mapy.isok.gov.pl/imap>):

- zagrożenia powodziowego wraz z głębokością wody – prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi 0,2% – raz na 500 lat, 1% – raz na 100 lat, 10% – raz na 10 lat,
- ryzyka powodziowego – negatywne konsekwencje dla ludności oraz wartości potencjalnych strat powodziowych – prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi 0,2% – raz na 500 lat, 1% – raz na 100 lat, 10% – raz na 10 lat,
- ryzyka powodziowego – negatywne konsekwencje dla środowiska, dziedzictwa kulturowego i działalności gospodarczej – prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi 0,2% – raz na 500 lat, 1% – raz na 100 lat, 10% – raz na 10 lat.

Zagrożenie powodzią wzdłuż analizowanego odcinka rzeki jest nieznaczne i dotyczy jedynie wąskiego pasa terasy zalewowej na dnie jej doliny. Ewentualnemu zalaniu ulegną tylko fragmenty łąk, zarośli i nadrzecznych zadrzewień.

Rzeka Wierzyca od ujścia do niej rzeki Wietcisy do swojego ujścia do Wisły stanowi jednolitą część wód powierzchniowych rzecznych (JCWP) PLRW 20001929899. Zgodnie z aktualizacją Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły (Dz.U. 2016, poz. 1911) JCWP posiada status silnie zmienionej części wód. Jej potencjał ekologiczny w roku

2012 był zły, stan chemiczny dobry, stan ogólny zły. Celem środowiskowym w jej przypadku jest osiągnięcie dobrego potencjału ekologicznego i możliwości migracji organizmów wodnych oraz dobrego stanu chemicznego, z przewidzianym odstępstwem od tego celu do roku 2021. W ocenie dokumentu osiągnięcie celu było zagrożone. W kontroli przeprowadzonej w roku 2017 (WIOŚ 2018) potencjał ekologiczny silnie zmienionej części wód u ujścia w Gniewie nie był klasyfikowany, jednak stan chemiczny był poniżej dobrego i wynikowy stan ogólny uznano za zły.

Obszar planu jest pozbawiony wód powierzchniowych. Tereny ulic są objęte kanalizacją deszczową, uchodzącą wzdłuż wschodniej granicy do rzeki Wierzycy.

Rejon prowadzenia prac nad projektem planu leży w granicach jednolitej części wód podziemnych (JCWPd) nr 28 (PLGW200028) (<https://www.pgi.gov.pl>). Wydzielone na terenie JCWPd 28 poziomy wodonośne tworzą wspólny system wodonośny w ramach, którego można wydzielić przepływ lokalny, pośredni i regionalny. Przepływ lokalny zachodzi w obrębie wód gruntowych i międzymorenowych poziomów wodonośnych I i II. Zasilany jest przez infiltrację bezpośrednią, a drenowany przez cieki powierzchniowe: Wdę oraz Wierzycę i ich dopływy, Wisłę a także głębsze poziomy wodonośne. Swobodne zwierciadło gruntowego poziomu wodonośnego zalega, w zależności od miejsca, na głębokości 5-20 m. U podstawy stromego zbocza doliny ponad korytem rzeki, w centralnej części obszaru planu, występują naturalne wysięki wód gruntowych, porośnięte obecnie lasem łągowym. Wody górnego poziomu międzymorenowego (I) tworzą zwierciadło napięte, mogące występować na głębokości 10-50 m, napięte zwierciadło wód dolnego (II) poziomu międzymorenowego może występować na głębokości 20-120 m. Przepływ pośredni odbywa się w spągowych warstwach wodonośnych dolnego poziomu międzymorenowego, poziomie miocenijskim i w warstwie wodonośnej paleogenu. Zasilanie zachodzi pośrednio przez płytsze poziomy wodonośne. Drenaż następuje w głąb systemu wodonośnego i poprzez głęboko wcięte doliny rzeczne, ale przede wszystkim przez dolinę Wisły. Przepływ regionalny występuje w wodach piętra kredowego. Obszary zasilania JCWPd 28 związane są z kulminacjami terenu w jego północnej i zachodniej części, a także ze strefą wododziału zlewni Wdy, Wierzycy i Mąrawy. Wisła stanowi regionalną bazę drenażu wszystkich rozpoznanych tu poziomów wodonośnych. Strumień wód skierowany jest generalnie w kierunku południowo-wschodnim i wschodnim, ku dolinie Wisły. Według mapy hydrogeologicznej Polski (PIG 1998) wody pierwszego wodonośnego poziomu użytkowego w rejonie obszaru planu występują na głębokości od kilku w sąsiedztwie rzeki do ok. 28 m na jego południowej granicy. Poziom ten, mierzony

względem poziomu morza obniża się w kierunku wschodnim, w którym to kierunku układa się również przepływ podziemny.

Obszar planu mieści się na terenie o niskim stopniu zagrożenia dla wód podziemnych (PIG 1998), o słabej izolacji od powierzchni jednak bez stwierdzonych ognisk zanieczyszczeń (przy stanie zagospodarowania terenu na rok 1998). Zgodnie z danymi monitoringu jakości wód podziemnych (<http://mjwp.gios.gov.pl/mapa/>) stan chemiczny i ilościowy wód JCWPd 28 w roku 2016 był dobry.

Klimat, stan aerosanitarny, klimat akustyczny

Klimat Pojezierza Starogardzkiego jest określany jako przejściowy pomiędzy klimatami Pojezierza Kaszubskiego i Doliny Dolnej Wisły. Zaznacza się wyraźny gradient w wartościach wybranych parametrów klimatycznych przy przesuwaniu się z zachodu na wschód, w tym m.in. w wartościach zachmurzenia, usłonecznienia czy przestrzennym rozkładzie temperatur – im bliżej Doliny Dolnej Wisły, tym więcej słońca i klimat staje się cieplejszy (Szukalski red. 1996). Trudno jest jednak podać jego precyzyjną charakterystykę ponieważ Pojezierze Starogardzkie należy do mezoregionów o wyjątkowo ubogiej sieci stacji i posterunków meteorologicznych spełniających odpowiednie kryteria.

Opisywane pojezierze, tak jak i cała Polska, znajduje się w strefie przeważających wiatrów zachodnich. Ta przewaga wiatru z kierunków SW, W i NW szczególnie wyraźnie zaznacza się w okresie letnim, kiedy to ich częstości kilkakrotnie przewyższają częstości wiatrów z sektora wschodniego. W okresie późnej wiosny (IV, V) i późną jesienią (XI) udział wiatrów zachodnich i wschodnich jest podobny, z niewielką przewagą tych drugich. W pozostałych miesiącach zaznacza się mniejsza niż w miesiącach letnich, niemniej wyraźna, przewaga wiatrów z zachodu. Z najmniejszą częstością występują wiatry północne. Prędkości wiatru są ściśle powiązane z szeroko rozumianymi lokalnymi właściwościami podłoża. Uwagę zwraca zaznaczający się w opisywanym regionie wysoki, bo prawie 10% w roku, udział dni z ciszą oraz generalnie niskie, wyrównane prędkości wiatru w ciągu całego roku.

Wyznaczona średnia roczna suma opadu atmosferycznego na Pojezierzu Starogardzkim wynosiła w latach 1961-1980 nieco ponad 540 mm. Ponad 65% tej sumy, tj. 345 mm, przypadało na miesiące półrocza ciepłego (IV-X). Modyfikując metodykę analiz, na podstawie sumy opadu zmierzonego sumę opadu półrocza ciepłego można podnieść do 400 mm. Wyraźnie uwidacznia się rola wzniesień pojeziernych w kształtowaniu cienia opadowego na ich wschodnich i południo-wschodnich stokach. Stąd zaznaczający się na Pojezierzu Starogardzkim spadek sum opadu atmosferycznego z NW na SE.

Za kluczowe źródło informacji o aktualnym stanie aerosanitarnym rejonu gminy Starogard Gdański można uznać „Aktualizację Programu ochrony powietrza dla strefy pomorskiej, w której został przekroczony poziom dopuszczalny pyłu zawieszonego PM10 oraz poziom docelowy benzo(a)pirenu, przyjętą uchwałą nr 353/XXXIII/17 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 27.03.2017 r., która zastąpiła wcześniejszy program ochrony powietrza dla strefy pomorskiej przyjęty uchwałą nr 753/XXXV/13 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 25.11.2013 r. Programy ochrony powietrza bazują m.in. na ocenach jakości powietrza dokonywanych rokrocznie przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska, na podstawie danych z monitoringu powietrza atmosferycznego, realizowanego w ramach sieci Państwowego Monitoringu Środowiska. Wyniki uzyskane z pomiarów monitoringowych porównuje się z ustanowionymi poziomami zanieczyszczeń dopuszczalnymi, docelowymi i celów długoterminowych.

Dla celów oceny jakości powietrza oraz uchwalania i realizacji programów jego ochrony zostały ustanowione na terenie kraju strefy. Wyznaczono je w oparciu o podział administracyjny. Od roku 2010 swymi granicami obejmują aglomeracje – miasta powyżej 100 tys. mieszkańców oraz pozostałe obszary w granicach województw. W województwie pomorskim obowiązują zatem obecnie dwie strefy – **aglomeracja trójmiejska**, do której zalicza się Gdańsk, Gdynię i Sopot oraz pozostała część województwa, zwana **strefą pomorską** (PL.2202) (WIOŚ 2018). Do roku 2009 obowiązywał jednak inny podział na strefy oceny jakości powietrza. Na terenie obecnej strefy pomorskiej do roku 2006 wydzielonych było 17 stref utworzonych z kolejnych powiatów, a do roku 2009 zmniejszono ich liczbę do 7, łącząc w granicach stref powiaty przyległe. W roku 2006 strefa starogardzka, pod względem mierzonych wówczas zanieczyszczeń (NO₂, SO₂, CO, C₆H₆, Pb, O₃), według kryteriów ustanowionych w celu ochrony zdrowia, uzyskała klasę **A** (poziom stężeń nie przekracza poziomu dopuszczalnego). W kolejnych latach 2007-2009 nowo utworzona strefa kwidzyńsko-tczewska, obejmująca powiaty: kwidzyński, tczewski i starogardzki uzyskała już klasę **C** (poziom stężeń przekracza poziom dopuszczalny/docelowy) ze względu na ponadnormatywne zawartości pyłu PM10 i benzo(a)pirenu.. Od roku 2010 do roku 2015 – bazowego dla ustalenia konieczności sporządzenia obecnej aktualizacji programu ochrony powietrza – duża strefa pomorska otrzymuje także klasę **C** ze względu na:

- przekroczenie dopuszczalnej częstości (35 dni) przekraczania w roku kalendarzowym poziomu dopuszczalnego 24-godz. stężeń pyłu zawieszonego PM10,
- przekroczenie średniorocznego poziomu docelowego benzo(a)pirenu.

Analizując wyniki pomiarów pyłu PM10 można stwierdzić, że od roku 2007 na stacji pomiarowej w Starogardzie Gdańskim (ul. Lubichowska) notowane były przekroczenia dopuszczalnej ilości dni ze stężeniami 24-godzinnymi pyłu PM10 większymi niż dopuszczalne $50 \mu\text{g}/\text{m}^3$. Na stacji tej notowano najwięcej dni z przekroczeniami w skali całego województwa. Na tej samej stacji odnotowano również najwyższe wartości stężeń dobowych oraz jedyne w województwie, w analizowanym okresie, przekroczenia dopuszczalnego poziomu stężenia średniorocznego. Na stacji pomiarowej w Starogardzie Gdańskim pomiary stężeń benzo(a)pirenu w pyłe PM10 nie były prowadzone.

Można zatem stwierdzić, że obszar planu jest położony w rejonie województwa o względnie złych warunkach aerosanitarnych, będących przedmiotem ustaleń obowiązującego programu ochrony powietrza. Przytoczone dane dotyczące jakości powietrza (według wybranych parametrów) odnoszą się jednak do zabudowanego terenu miasta i sytuacja w strefie podmiejskiej może być w rzeczywistości lepsza. Obszar objęty pracami znajduje się w stosunkowo korzystnej lokalizacji – po stronie nawietrznej względem centrum Starogardu Gdańskiego i przeważających w skali roku wiatrów, co sprzyja jego przewietrzaniu i do pewnego stopnia może ograniczać napływ zanieczyszczeń. W jego granicach brak ponadto znaczących emitorów zanieczyszczeń. Dominuje tu niska emisja z systemów grzewczych okolicznej zabudowy. Lokalne i okresowe pogorszenie warunków aerosanitarnych, przy szczególnym układzie warunków pogodowych może dotyczyć obniżen terenu.

Według programu ochrony powietrza oraz ocen WIOŚ (WIOŚ 2018) głównym źródłem zanieczyszczeń pyłem PM10 i benzo(a)pirenem jest emisja powierzchniowa, zwłaszcza niska emisja z indywidualnych systemów grzewczych. Świadczy o tym duża sezonowość stężeń pyłu zawieszonego PM10 oraz benzo(a)pirenu, kiedy to najwyższe stężenia odnotowywane są w miesiącach zimnych, pokrywających się z sezonem grzewczym. Indywidualne paleniska stanowią również główne źródło emisji na obszarze planu. W strefie pomorskiej jako znaczącą wskazuje się również emisję pyłu PM10 ze źródeł liniowych.

Głównym źródłem hałasu w rejonie obszaru planu jest ruch samochodowy. Ulice przecinające jego zabudowaną część mają jednak wyłącznie charakter lokalny i odznaczają się niewielkim natężeniem ruchu. Część niezabudowana obszaru planu jest pozbawiona istotnych emitorów hałasu. Pod względem dopuszczalnego poziomu hałasu obecna i planowana w obowiązujących dokumentach zabudowa, na podstawie zmienionego rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14.06.2007 r. w *sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku* zalicza się do terenów:

- zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,

- zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego,
- rekreacyjno-wypoczynkowych,
- mieszkaniowo-usługowych.

Zgodnie z art. 114 ustawy z dnia 27.04.2001 r. *Prawo ochrony środowiska przy sporządzaniu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, różnicując tereny o różnych funkcjach lub różnych zasadach zagospodarowania, uwzględnia się, które z nich należą do jakich kategorii objętych dopuszczalnym poziomem hałasu, stosownie do z rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14.06.2007 r.*

Szata roślinna

Obszar planu reprezentuje 2, całkowicie odmienne jednostki krajobrazowe:

- rozwijające się osiedle mieszkaniowe z przewagą zabudowy jednorodzinnej, w znacznej części już zabudowane jednak jeszcze ze sporym udziałem powierzchni nie zagospodarowanych ale przeznaczonych pod zabudowę,
- tereny leśne, porolne i nadrzeczne w dolinie Wierzycy, stanowiące północną część obszaru planu.

Na terenach zabudowanych szatę roślinną tworzy przede wszystkim zieleń urządzona towarzysząca zabudowie oraz kompleks niejednorodnych zbiorowisk ruderalno-porolnych na terenach jeszcze nie zagospodarowanych i nie użytkowanych. Działki wolne od zabudowy porastają głównie zbiorowiska o charakterze trawiastej murawy, budowane przez rośliny różnych siedlisk – łąkowe, polne a także ruderalne. Te ostatnie przeważają w miejscach o silnie zniszczonej powierzchni ziemi lub aktualnie poddawanych silnej presji człowieka, deptanych lub obejmujących lokalne składowiska odpadów (budowlanych, zielonych z ogrodów). Towarzyszą zwłaszcza nieutwardzonym odcinkom dróg na ich poboczach. Na powierzchniach nie zabudowanych pojawia się także luźny nalot młodych drzew i krzewów: brzozy, sosny, dębu, klonu zwyczajnego, jaworu, wierzby iwy, śliwy wiśniowej, czarernchy zwyczajnej w wieku do 20-30 lat. Większy zespół zieleni urządzonej występuje na terenie sportowym w południowej części obszaru planu. Obejmuje on również grupę drzew, w tym dębów w wieku ok. 30 lat i okaz klonu w wieku ok. 70-80 lat, wyróżniającego zarówno wiekiem, jak i swoją formą i stanem zachowania. Drzewo to w pełni zasługuje na obowiązek zachowania ze względu na ochronę walorów krajobrazowych środowiska i warunków klimatycznych.

Tereny leśne w dolinie Wierzycy należą do oddz. 01 i 03 lasów prywatnych obrębu Ciecholewy w gminie Starogard Gdański. Ich trzon stanowi porolne nasadzenie sosnowe na wzniesieniu górującym ponad dnem doliny i bezpośrednio graniczącym z zabudową osiedla. Drzewostan buduje głównie sosna w wieku 30-40 lat, której w domieszce towarzyszą gatunki liściaste jak brzoza, lipa czy jawor. Podrost drzew, w tym czeremchy, buka, dębu i jarzębiny stanowi także część podszytu obok gatunków krzewów, świadczących m.in. o podwyższonej zasobności siedliska: bzu czarnego, leszczyny, maliny właściwej. Miejscami występuje chmiel. Rośliny azotolubne są obecne również w runie. Stromy stok ponad terasą nadzalewową porasta drzewostan osikowo brzozowy w wieku ok. 50 lat z domieszką innych gatunków liściastych obecnych także w sąsiedztwie. Podobne zadrzewienia zajmują także mniej dostępne, strome powierzchnie poza kompleksem leśnym. Na dnie doliny, w obrębie terasy zalewowej i nadzalewowej występują płyty lasu i zadrzewień budowanych głównie przez olszę czarną o charakterze mniej lub bardziej zniekształconego łęgu olszowego. Zwłaszcza na wysiękowym terenie przylegającym do środkowej części odcinka rzeki bezpośrednio graniczącego z obszarem planu. Wysokie brzegi ponad korytem Wierzycy, w szczególności w północno zachodnim narożniku opisywanego terenu, porasta las lub, na węższych i niższych skarpach, zarośla, z drzewostanem budowanym w dużej części przez grab i dąb choć z udziałem także klonu zwyczajnego i osiki. W niższych warstwach rośnie czeremcha, leszczyna, tarnina, trzmielina i inne krzewy. Zbiorowisko to należy niewątpliwie do stosunkowo dobrze zachowanych postaci lasu grądowego.

Otwarte przestrzenie pomiędzy zadrzewieniami i terenami leśnymi zajmują trawiasto-ziołoroślowe zbiorowiska połankowe na podłożu mineralnym, wykształcone w różnych warunkach wilgotnościowych. Występują od terasy zalewowej aż po wyżej położone terasy nadzalewowe i zbocza doliny. Przy długoletnim braku użytkowania wyrosły wśród nich pojedyncze drzewa i skupiny krzewów. Można spotkać ok. 20-letnie brzozy, osiki, dęby, wierzby iwy, a także sosny. Z krzewów rośnie m.in. tarnina i dzikie róże.

2.2. Walory przyrodnicze, konieczny zakres ich ochrony

Obszar planu pod względem przyrodniczego charakteru i wartości jest dwudzielny. Jego południowa, większa część, w wyznaczonych ewidencyjnie granicach osiedla mieszkaniowego odznacza się przeciętną wartością przyrodniczą. Jest to teren porolny, w przewadze zajęty przez zabudowę i związaną z nią infrastrukturę. Miejsca jeszcze wolne od zabudowy porastają niejednorodne zbiorowiska o wyraźnym udziale składników ruderalnych. Ponieważ jednak zielen, zwłaszcza wysoka jest tu stosunkowo młoda szczególnej wartości

nabierają najstarsze i najlepiej rozwinięte jej składniki, wyróżniające się nie tylko wiekiem ale i formą oraz stanem zachowania. Należy do nich ok. 70-letni okaz klonu zwyczajnego, rosnący na zachodnim skraju boiska przy południowej granicy obszaru planu, wart zachowania ze względu na ochronę walorów krajobrazowych środowiska i warunków klimatycznych.

Zdecydowanie większą przyrodniczą wartość posiada północna część obszaru planu obejmująca przylegającą do rzeki część doliny Wierzycy. Jako teren o znacznym zróżnicowaniu struktury roślinności, dużym udziale w niej składników półnaturalnych (połakowych muraw i ziołorośli) oraz naturalnych w bezpośrednim sąsiedztwie rzeki (las łęgowy i grądowy) stanowi lokalne centrum bioróżnorodności, a jednocześnie gwarantuje drożność powiązanego z rzeką korytarza ekologicznego. Choć największa połać lasu ma pochodzenie porolne i przedstawia przeciętną wartość przyrodniczą to już obecne w granicach planu fragmenty łągu olszowego i grądu reprezentują siedliska chronione prawem europejskim jako mające znaczenie dla Wspólnoty, wymienione w załączniku I dyrektywy Rady 92/43/EWG (siedliskowej) i ujęte w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 13.04.2010 r. w *sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, a także kryteriów wyboru obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia jako obszary Natura 2000*: grąd subatlantycki (*Stellario-Carpinetum*) 9160, łągi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (*Salicetum albo-fragilis*, *Populetum albae*, *Alnenion glutinoso-incanae*, olsy źródliskowe) 91E0 (o znaczeniu priorytetowym).

2.3. Przyrodnicze powiązania z otoczeniem, konieczny zakres ich ochrony

Obszar objęty pracami nad sporządzeniem planu miejscowego znajduje się poza siecią korytarzy istotnych dla populacji dużych ssaków leśnych oraz spójności siedlisk leśnych i wodno-błotnych w skali krajowej i kontynentalnej (Jędrzejewski i in. 2011). W ujęciu Planu zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego 2030, przyjętego uchwałą nr 318/XXXX/16 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 29.12.2016 r. jego północna część znajduje się jednak w zasięgu korytarza ekologicznego doliny Wierzycy o znaczeniu regionalnym. Graniczy on z dwoma korytarzami o randze ponadregionalnej: Doliny Słupi i Wdy (na zachodzie) i Doliny Wisły (na wschodzie), jednym korytarzem o randze regionalnej: Dolina Raduni i Motławy (na północnym-zachodzie) oraz z 4 korytarzami o randze subregionalnej. Zachodnia część korytarza obejmuje fragment a na pewnym odcinku graniczy z płatem Borów Tucholskich. Korytarze ekologiczne zostały w planie zagospodarowania

przestrzennego uznane za strukturalne elementy przestrzeni województwa, gwarantujące zachowanie różnorodności biologicznej środowiska. Stanowią przedmiot działań w ramach realizacji jednego z celów polityki przestrzennego zagospodarowania województwa: C.3. Zachowane zasoby i walory środowiska. Pożądane zmiany w zagospodarowaniu przestrzennym województwa w wyniku jego realizacji obejmują:

- 1) ustanowiony i funkcjonujący regionalny system ekologiczny (system zielonej infrastruktury), ukształtowany w oparciu o przyrodnicze obszary chronione, korytarze ekologiczne, tereny zieleni w otoczeniu obszarów miejskich (zielone pierścienie) oraz ekosystemy wodne i leśne, będące elementem systemu infrastruktur służących trwałemu i stabilnemu rozwojowi społeczno-gospodarczemu regionu.

3. Walory kulturowe i cechy krajobrazu

Południowo-zachodni skraj terenu znajduje się w granicach strefy ochrony konserwatorskiej zachowanego historycznego układu wiejskiego wsi Nowa Wieś Rzeczna. Nie posiada obiektów ujętych w rejestrze lub ewidencji zabytków.

Obszar objęty pracami nad planem miejscowym obejmuje dwie odrębne jednostki krajobrazowe: terenów nowo rozwijającej się zabudowy mieszkaniowej, głównie jednorodzinnej, nawiązującej do miejskiej zabudowy pobliskich osiedli Starogardu Gdańskiego oraz przylegających do nich terenów wnętrza doliny Wierzycy, z dominacją elementów przyrodniczych. W pierwszym przypadku jakość krajobrazu zależy przede wszystkim od jakości architektury i form zagospodarowania przestrzeni pomiędzy zabudową. W drugim przypadku o wartości krajobrazu decydują głównie komponenty przyrodnicze. W tej sytuacji na obszarze planu tworzą one kombinację o dużym walorze krajobrazowym. Dynamiczna rzeźba, obecność wśród gruntów porolnych naturalnych i półnaturalnych ekosystemów leśnych i zaroślowych, zamknięcie terenu korytem rzeki tworzą względnie harmonijne otoczenie miejscowości, jednocześnie o dużej wartości przyrodniczej.

4. Znaczenie dotychczasowego zagospodarowania i użytkowania terenu dla jakości środowiska i warunków życia ludzi, potencjalne zmiany

W granicach planu nie ma znaczących źródeł emisji, istotnie wpływających na warunki życia mieszkańców i ogólną jakość środowiska. Zabudowa się rozwija na podstawie ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego prowadząc jedynie do lokalnych przekształceń powierzchni ziemi i szaty roślinnej. Jest obsługiwana przez gminne sieci infrastruktury technicznej, w tym także sieć wodno-ściekową. Niewątpliwie rozwój osiedla

zmienia charakter spływu powierzchniowego i wpływa na jakość wód docierających do rzeki. Dociera do niej w tej sytuacji znacznie więcej zanieczyszczonych wód opadowych odprowadzanych bezpośrednio z powierzchni komunikacyjnych. Mają one istotny wpływ na stan ogólny jednolitej części wód powierzchniowych rzeki Wierzycy. Konsekwencją obecności zespołu zabudowy w bezpośrednim sąsiedztwie terenów zieleni nieurządzonej, w tym zadrzewionych jest też powstawanie punktowych składowisk odpadów, zwłaszcza zielonych po pracach ogrodowych.

5. Obowiązujący i postulowany zakres ochrony zasobów środowiska

Północna część obszaru planu, obejmująca część doliny Wierzycy, znajduje się w granicach Specjalnego Obszaru Ochrony Siedlisk Dolina Wierzycy (PLH220094), stanowiącego obecnie Obszar Mający Znaczenie dla Wspólnoty (OZW). Zgodnie ze Standardowym Formularzem Danych (SDF) obszar obejmuje dolinę Wierzycy na odcinku od jazu w Czarnocińskich Piecach do mostu w ciągu drogi krajowej nr 22 w Starogardzie Gdańskim (ok. 21 km). Rzeka ma na tym odcinku charakter podgórski, a szerokość jej koryta wynosi od kilku do kilkunastu metrów. Na wielu odcinkach głęboko wcina się w otaczający teren tworząc wyraźne jary i wąwozy – dolina ma tu charakter przełomowy, na pozostałych odcinkach ma charakter basenów. Dolinę cechują bogata szata roślinna (na obszarze występuje 14 siedlisk przyrodniczych wymienionych w załączniku I Dyrektywy Siedliskowej, wiele rzadkich, chronionych gatunków roślin i bogactwo świata zwierzęcego a ponadto wysokie walory krajobrazowe.

Przedmiotem ochrony w całym obszarze są:

typy siedlisk wymienione w załączniku I dyrektywy Rady 92/43/EWG (siedliskowej):

- starorzecza i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiorowiskami z *Nympheion*, *Potamion* - kod 3150, ocena reprezentatywności obszaru B (dobra), ocena stanu zachowania na obszarze B (dobre zachowanie), ocena ogólna obszaru B (dobra),
- naturalne, dystroficzne zbiorniki wodne - kod 3160, ocena reprezentatywności obszaru B (dobra), ocena stanu zachowania na obszarze B (dobre zachowanie), ocena ogólna obszaru B (dobra),
- nizinne i podgórskie rzeki ze zbiorowiskami włosieniczników *Ranunculion fluitantis* - kod 3260, ocena reprezentatywności obszaru B (dobra), ocena stanu zachowania na obszarze B (dobre zachowanie), ocena ogólna obszaru C (znacząca),

- zmiennowilgotne łąki trzęślicowe (*Molinion*) - kod 6410, ocena reprezentatywności obszaru C (znacząca), ocena stanu zachowania na obszarze C (w średnim lub zubożałym stanie), ocena ogólna obszaru C (znacząca),
- ziołorośla górskie (*Adenostylion alliariae*) i ziołorośla nadrzeczne (*Convolvuletalia sepium*) - kod 6430, ocena reprezentatywności obszaru C (znacząca), ocena stanu zachowania na obszarze C (w średnim lub zubożałym stanie), ocena ogólna obszaru C (znacząca),
- niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (*Arrhenatherion elatioris*) - kod 6510, ocena reprezentatywności obszaru C (znacząca), ocena stanu zachowania na obszarze C (w średnim lub zubożałym stanie), ocena ogólna obszaru C (znacząca),
- torfowiska przejściowe i trzęsawiska (przeważnie z roślinnością z *Scheuchzerio-Caricetea*) - kod 7140, ocena reprezentatywności obszaru C (znacząca), ocena stanu zachowania na obszarze C (w średnim lub zubożałym stanie), ocena ogólna obszaru C (znacząca),
- górskie i nizinne torfowiska zasadowe o charakterze młak, turzycowisk i mechowisk - kod 7230, ocena reprezentatywności obszaru C (znacząca), ocena stanu zachowania na obszarze C (w średnim lub zubożałym stanie), ocena ogólna obszaru C (znacząca),
- grąd subatlantycki (*Stellario-Carpinetum*) – kod 9160, ocena reprezentatywności obszaru B (dobra), ocena stanu zachowania na obszarze B (dobre zachowanie), ocena ogólna obszaru B (dobra),
- grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny (*Galio-Carpinetum*, *Tilio-Carpinetum*) – kod 9170, ocena reprezentatywności obszaru B (dobra), ocena stanu zachowania na obszarze B (dobre zachowanie), ocena ogólna obszaru B (dobra),
- bory i lasy bagienne (*Vaccinio uliginosi-Betuletum pubescentis*, *Vaccinio uliginosi-Pinetum*, *Pino mugo-Sphagnetum*, *Sphagno girgensohnii-Piceetum* i brzozowo-sosnowe bagienne lasy borealne) - kod 91D0, ocena reprezentatywności obszaru C (znacząca), ocena stanu zachowania na obszarze C (w średnim lub zubożałym stanie), ocena ogólna obszaru C (znacząca),
- łągi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (*Salicetum albo-fragilis*, *Populetum albae*, *Alnion glutinoso-incanae*, olsy źródłiskowe) – kod 91E0, ocena reprezentatywności obszaru B (dobra), ocena stanu zachowania na obszarze B (dobre zachowanie), ocena ogólna obszaru B (dobra),

- łęgowe lasy dębowo-wiązowo-jesionowe (*Ficario-Ulmetum*) - kod 91F0, ocena reprezentatywności obszaru C (znacząca), ocena stanu zachowania na obszarze C (w średnim lub zubożałym stanie), ocena ogólna obszaru C (znacząca),
- ciepłolubne dąbrowy (*Quercetalia pubescenti-petraeae*) - kod 91I0, ocena reprezentatywności obszaru D (nieistotna),

gatunki wymienione w załączniku II do dyrektywy Rady 92/43/EEWG:

- brzanka (*Barbus carpathicus*) - kod 5264, ocena populacji na obszarze V (gatunek bardzo rzadki), ocena stanu zachowania na obszarze C (przeciętny lub zubożały stan zachowania), ocena izolacji A (populacja /prawie/ izolowana), ocena ogólna obszaru B (dobra),
- bóbr europejski (*Castor fiber*) – kod 1337, ocena populacji na obszarze C (gatunek powszechny), ocena znaczenia populacji obszaru D (nieistotna),
- koza pospolita (*Cobitis taenia*) – kod 1149 ocena populacji na obszarze C (gatunek powszechny), ocena stanu zachowania na obszarze B (dobry stan zachowania), ocena izolacji C (populacja nie izolowana w obrębie rozległego obszaru występowania), ocena ogólna obszaru C (znacząca),
- głowacz białopłetwy (*Cottus gobio*) – kod 1163, ocena populacji na obszarze R (gatunek rzadki), ocena stanu zachowania na obszarze C (przeciętny lub zubożały stan zachowania), ocena izolacji B (populacja nie izolowana, ale występująca na peryferiach zasięgu gatunku), ocena ogólna obszaru C (znacząca),
- minóg strumieniowy (*Lampetra planeri*) – kod 1096, ocena populacji na obszarze R (gatunek rzadki), ocena stanu zachowania na obszarze B (dobry stan zachowania), ocena izolacji C (populacja nie izolowana w obrębie rozległego obszaru występowania), ocena ogólna obszaru C (znacząca),
- wydra europejska (*Lutra lutra*) – kod 1355, ocena populacji na obszarze C (gatunek powszechny), ocena znaczenia populacji obszaru D (nieistotna),
- czerwонецzyk nieparek (*Lycaena dispar*) – kod 1060, ocena populacji na obszarze R (gatunek rzadki), ocena znaczenia populacji obszaru D (nieistotna),
- piskorz (*Misgurnus fossilis*) – kod 1145, ocena populacji na obszarze – brak danych, ocena znaczenia populacji obszaru D (nieistotna),
- trzepla zielona *Ophiogomphus cecilia* – kod 1037, ocena populacji na obszarze C (gatunek powszechny), ocena stanu zachowania na obszarze C (przeciętny lub zubożały stan zachowania), ocena izolacji C (populacja nie izolowana w obrębie rozległego obszaru występowania), ocena ogólna obszaru C (znacząca),

- różanka (*Rhodeus sericeus amarus*) – kod 5339, ocena populacji na obszarze R (gatunek rzadki), ocena stanu zachowania na obszarze C (przeciętny lub zubożały stan zachowania), ocena izolacji C (populacja nie izolowana w obrębie rozległego obszaru występowania), ocena ogólna obszaru C (znacząca),
- leniec bezpodkwiatkowy (*Thesium ebracteatum*) - kod 1437, ocena populacji na obszarze R (gatunek rzadki), ocena stanu zachowania na obszarze B (dobry stan zachowania), ocena izolacji A (populacja /prawie/ izolowana), ocena ogólna obszaru B (dobra),
- skójka gruboskorupowa (*Unio crassus*) - kod 1032, ocena populacji na obszarze R (gatunek rzadki), ocena stanu zachowania na obszarze C (przeciętny lub zubożały stan zachowania), ocena izolacji C (populacja nie izolowana w obrębie rozległego obszaru występowania), ocena ogólna obszaru C (znacząca).

W granicach obszaru planu stwierdzono obecność dwóch elementów stanowiących przedmiot ochrony obszaru Natura 2000: grądu subatlantyckiego 9160 i mniej lub bardziej zniekształconych płatów łągu olszowo-jesionowego 91E0 (o znaczeniu priorytetowym).

Spośród zagrożeń, presji i działań mających wpływ na obszar SDF wymienia:

jako oddziaływania negatywne – zagrożenia i presje na poziomie wysokim:

- gospodarka leśna i plantacyjna i użytkowanie lasów i plantacji – usuwanie martwych i umierających drzew, jako oddziaływanie wewnętrzne i zewnętrzne,
- odpady, ścieki - pozbywanie się odpadów z gospodarstw domowych / obiektów rekreacyjnych, jako oddziaływanie wewnętrzne i zewnętrzne,
- spowodowane przez człowieka zmiany stosunków wodnych – regulowanie (prostowanie) koryt rzecznych i zmiana przebiegu koryt rzecznych, jako oddziaływanie wewnętrzne,

jako pozytywne na poziomie wysokim:

- brak zagrożeń i nacisków jako oddziaływanie wewnętrzne i zewnętrzne.

Do ustaleń prawa miejscowego należą także zapisy Aktualizacji Programu ochrony powietrza dla strefy pomorskiej, w której został przekroczony poziom dopuszczalny pyłu zawieszonego PM10 oraz poziom docelowy benzo(a)pirenu, przyjętej uchwałą nr 353/XXXIII/17 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 27.03.2017 r. Program wskazuje, że niepodejmowanie żadnych działań na rzecz poprawy jakości powietrza (z wyjątkiem przewidzianych przepisami prawa), spowoduje utrwalenie stanu obecnego, bądź jego pogorszenie. Analiza wyników stężeń występujących na obszarze strefy pomorskiej wykazała, że konieczna jest redukcja emisji powierzchniowej na poziomie **8% w stosunku do całości emisji powierzchniowej ze strefy**. Stwierdzając, że podstawowym źródłem

przekroczeń dopuszczalnych poziomów zanieczyszczeń w powietrzu jest niska emisja powierzchniowa Program w ramach działań niezbędnych do przywrócenia standardów jakości powietrza jako podstawowe działania zmierzające do ograniczenia emisji z indywidualnych systemów grzewczych do realizacji na terenie całej strefy pomorskiej przewiduje m.in.:

- rozwój sieci gazowych w celu umożliwienia większej liczbie ludności wykorzystania tego niskoemisyjnego paliwa,
- uwzględnianie w planach zagospodarowania przestrzennego wymogów dotyczących zaopatrywania mieszkań w ciepło z nośników niepowodujących nadmiernej emisji zanieczyszczeń z indywidualnych systemów grzewczych oraz projektowanie linii zabudowy uwzględniające zapewnienie „przewietrzania” miasta ze szczególnym uwzględnieniem terenów o gęstej zabudowie oraz zwiększenie powierzchni terenów zielonych (nasadzanie drzew i krzewów).

Szczegółowe działania naprawcze zostały przedstawione w harmonogramie rzeczowo-finansowym. Harmonogram przedstawia zadania i odpowiedzialność realizacji działań na poziomie wojewódzkim oraz gminnym na lata 2017-2023. Przewiduje m.in. działania ujęte w grupy zadań:

ograniczenie emisji powierzchniowej:

- obniżenie emisji w obiektach użyteczności publicznej poprzez likwidację urządzeń na paliwa stałe lub wymianę na urządzenia zasilane paliwami stałymi spełniające wymagania klasy 5 normy PN-EN 303:5/2012,
- ograniczenie emisji z ogrzewania indywidualnego w zasobie mieszkaniowym miast w strefie - systematyczna wymiana starych niskosprawnych kotłów, pieców i palenisk zasilanych paliwem stałym na źródła niskoemisyjne poprzez podłączenie do sieci ciepłowniczej, zastąpienie kotłów węglowych urządzeniami opalnymi gazem lub wymianę na urządzenia zasilane paliwami stałymi spełniające wymagania klasy 5 normy PN-EN 303:5/2012,

ograniczenie emisji liniowej:

- utrzymanie dróg w sposób ograniczający wtórną emisję zanieczyszczeń poprzez remonty i poprawę stanu nawierzchni dróg, (przebudowa dróg o nawierzchni nieutwardzonej, nasadzenia zieleni izolacyjnej, wymiany zniszczonej warstwy ścieralnej jezdni),

działania ciągłe i wspomagające:

- stosowanie w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego zapisów, sprzyjających ograniczeniu emisji pyłu zawieszonego PM10 oraz B(a)P obejmujących:

- * obowiązek przyłączania budynków do sieci ciepłowniczej,
- * zachowanie układu zabudowy zapewniającego przewietrzania miast,
- * wprowadzanie zieleni izolacyjnej,
- * zachowanie ciągłości korytarzy ekologicznych,
- * stosowanie maksymalnie wysokich wskaźników powierzchni biologicznie czynnej towarzyszącej zabudowie,
- * tworzenie publicznych terenów zieleni urządzonej, w tym parków, skwerów,
- * wprowadzanie zieleni wzdłuż ciągów komunikacyjnych o dużym natężeniu ruchu,
- * uwzględnianie rozbudowy i kształtowania sieci ulic obwodowych powodujących eliminację lub ograniczenie ruchu tranzytowego, oraz umożliwiających uspokojenie ruchu w obszarach wewnątrz dzielnicowych, tworzenia stref ruchu pieszego i uspokojonego w szczególności na obszarze centrów miast i miejscowości,
- rozwój sieci ścieżek rowerowych lub systemu komunikacji rowerowej poprzez budowę dróg, ścieżek, tworzenie tras rowerowych o charakterze transportowym stanowiących powiązania z punktami integracyjnymi „Bike & Ride”.

6. Ustalenia studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego

Kierunki i zasady ochrony walorów kulturowych oraz ochrony środowiska, jego zasobów i wyróżnionych wartości przyrodniczych określa Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Starogard Gdański, przyjęte uchwałą Rady Gminy Starogard Gdański nr XII/110/2015 z dnia 16.11.2015 r. Do bieżących prac nad sporządzeniem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego można odnieść m.in. następujące zapisy (numeracja punktów oryginalna):

STRATEGICZNE ROZSTRZYGNIECIA W ZAKRESIE POLITYKI

I. Cel nadrzędny polityki przestrzennej.

Celem nadrzędnym polityki przestrzennej jest:

optymalizacja zagospodarowania przestrzennego gminy, służąca godzeniu ochrony zasobów przyrodniczych i kulturowych z dynamicznym rozwojem gminy

przy uwzględnieniu:

- 1) wysokiej jakości zamieszkania oraz

- 2) racjonalności ekonomicznej użytkowania gruntów i ich wyposażenia w infrastrukturę techniczną.

II. Cele ogólne.

1. Wysoka jakość zamieszkania.
2. Ochrona wartości i zasobów:
 - 2.1) nieodtwarzalnych i zasobów ograniczonych (zasobów naturalnych, w tym kopalin, zwartych kompleksów leśnych, wszelkich obszarów cennych przyrodniczo, krajobrazu i wszelkich przestrzeni otwartych),
 - 2.2) wartości kulturowych,
 - 2.3) innych cennych walorów.

III. Cele dziedzinowe

...

5. Ochrona zasobów przyrodniczych i krajobrazowych poprzez konsekwentny podział przestrzeni, na obszary zurbanizowane i przestrzenie otwarte.
 - 5.1) kształtowanie granic urbanizacji, stanowiącej krawędź pomiędzy zagospodarowaniem miejscowości a przestrzenią otwartą;
 - 5.2) ograniczanie możliwości zabudowy poprzez prawo miejscowe.

KIERUNKI ROZWOJU PRZESTRZENNEGO

Kierunki zmian w strukturze przestrzennej gminy oraz w przeznaczeniu terenów

...

Pożądany model struktury przestrzennej

B. Zasady kształtowania struktury przestrzennej.

Określa się zasady kształtowania struktury przestrzennej:

- 1) Zasoby środowiskowe, siedliska zwierząt i roślin, kompleksy leśne i krajobraz rolniczy, tworzące razem to co mieści się w pojęciu „przestrzeni otwartej” podlegają daleko idącej ochronie, poprzez:
 - 1.1) minimalizację wpływu aktywności człowieka,
 - 1.2) kontrolowaną penetrację turystyczną i rekreacyjną,
 - 1.3) ograniczenie ekspansji osadniczej w celu zapewnienia ciągłości tych obszarów,
 - 1.4) przestrzenie otwarte zachowują swój leśny lub rolniczy charakter, przy czym:
 - a) na przestrzeniach otwartych, położonych w granicach form ochrony przyrody, obowiązują przepisy określone w ustawie o ochronie przyrody oraz ustalenia

- wprowadzone w aktach ustanawiających tę formę ochrony przyrody lub w planie ochrony, jeżeli ta forma taki plan posiada,
- b) w gospodarowaniu rolniczym i leśnym na przestrzeniach otwartych należy uwzględnić obowiązujące przepisy odrębne.

Obszary oraz zasady ochrony środowiska i jego zasobów, ochrony przyrody, krajobrazu kulturowego i uzdrowisk

Wartości naturalne, obiekty i obszary przyrodnicze wymagające ochrony oraz zasady jej realizacji

VI. Cele polityki ochrony środowiska w Gminie.

1. Zapewnienie standardów ochrony środowiska oraz ochrona walorów przyrodniczych gminy w kontekście realizowanego rozwoju przestrzennego.
2. Uwzględnienie w rozwoju przestrzennym zadań zmierzających do zapobiegania:
 - 2.1) skażeniom oraz poprawy stanu jakości wód powierzchniowych,
 - 2.2) zanieczyszczeniu powietrza,
 - 2.3) zanieczyszczeniu i degradacji gleby,
 - 2.4) wzrostowi poziomowi hałasu.
3. Ochrona walorów przyrodniczych i krajobrazowych terenu gminy, a w szczególności kompleksów leśnych.
4. Ochrona terenów zielonych na obszarze zainwestowania wiejskiego zapewniających ciągłość osnowy ekologicznej gminy.

K.5. Kierunki polityki przestrzennej w zakresie ochrony środowiska.

1. W celu ograniczenia negatywnych skutków urbanizacji oraz rozwoju zabudowy należy zmierzać do ukształtowania gminnego systemu powiązań ekologicznych zapewniającego trwałość najważniejszych elementów systemu przyrodniczego składającego się z:
 - 1.1) lokalnych płatów ekologicznych I i II poziomu, obejmujących:
 - a) Kompleksy leśne, tworzące lokalne węzły I poziomu, na które składają się obszary o najniższym stopniu przekształcenia antropogenicznego:
 - *-Lasy Szpęgawskie, od Trzcińska do Owidza, okalające enklawę Ciecholew,
 - *-kompleks lasów pomiędzy rzeką Węgiermucą a Wierzycą, na północ od Lipinek Szlacheckich,
 - *-kompleks leśny wokół Kręgu, położony pomiędzy prawym brzegiem Wierzycy a miejscowością Stary Las,

b) Obszary trwałej funkcji rolniczej, tworzące lokalne węzły II poziomu, które spełniają funkcję uzupełniającą przestrzeń otwartą, pomiędzy płatami ekologicznymi I poziomu oraz korytarzami ekologicznymi, obejmujące wysoczyzny:

* -na północ od Starogardu: północna część obrębu Kokoszkowy, Linowiec, Janin, Trzcinsk,

* -na południe od Starogardu: kompleks tworzony przez zachodnią część obrębu Jabłowo, obręb Dąbrówka, południowy fragment obrębu Koteże oraz wschodnią część obrębu Sumin,

* -na południowy – wschód od Starogardu: Wzgórza Sucumińskie – obszar pofałdowanej wysoczyzny w okolicy wsi Sucumin,

1.2) korytarze ekologiczne, powiązanych z regionalnym systemem powiązań ekologicznych:

a) Regionalny korytarz ekologiczny: Korytarz Doliny Wierzycy;

b) Subregionalny korytarz ekologiczny: łączący Dolinę Wierzycy z Żuławami w rejonie Pszczółek (bez nazwy) – lokalny łącznik ekologiczny obejmujący kompleks leśny Lasów Szpęgawskich, ciągnący się na północnywschód od granic administracyjnych miasta Starogard – dla fragmentu na obszarze gminy ustala się nazwę: Korytarz Rynny Rywałdzkiej i Lasów Szpęgawskich,

c) Lokalne korytarze ekologiczne:

* -Korytarz Doliny Piesienicy,

* -Korytarz Rynny Rokocińskiej,

* -Korytarz Doliny Styny,

* -Korytarz Doliny Węgiermucy.

2. Polityka przestrzenna gminy w zakresie kształtowania gminnego systemu powiązań ekologicznych będzie zmierzała do zapewnienia spójności pomiędzy ustalonymi w Gminie formami ochrony przyrody (obszarami chronionego krajobrazu, obszarami Natura 2000 oraz innymi formami o niższej randze).

3. Określa się lokalne wartości środowiska przyrodniczego, których ochrona wymaga uwzględnienia przy przekształcaniach zagospodarowania:

3.1) System terenów aktywnych biologicznie, który warunkuje utrzymanie względnej równowagi ekologicznej środowiska przyrodniczego, wzbogaca jego strukturę i urozmaica krajobraz, w gminie Starogard Gdański tworzą:

- 3.2) kompleksy leśne, tereny zadrzewień i zakrzewień pełniące funkcję: ekologiczną, hydrogeologiczną, klimatyczną i krajobrazową,
- 3.3) ciągi ekologiczne dolin rzek i jezior tworzące sieć ekologicznych powiązań, charakteryzujące się dużym zróżnicowaniem ekosystemów,
- 3.4) obszary naturalnej retencji wód (tereny podmokłe i bagienne – wilgotne łąki, torfowiska i in.) odgrywające dużą rolę w bilansie wodnym, stanowiące ważny element ekologiczny w środowisku,
- 3.5) Ochrona istniejących rowów melioracyjnych, w tym zabrania się grodzenia nieruchomości przyległych do powierzchniowych wód publicznych w odległości niniejszej niż 1,5 m od linii brzegu, a także zakazania lub uniemożliwiania przechodzenia przez ten obszar (art. 27 ust. 1 i art. 28 ust. 1 ustawy *Prawo wodne*).
- 3.6) drzewostan przydrożny pełniący funkcję izolacyjno-ochronną i krajobrazową.

...

D. Zasady równoważenia rozwoju z wymogami ekologii:

- 1) ekspansja osadnictwa winna być kontrolowana i kanalizowana na z góry zaplanowane obszary rozwojowe, tak aby zachować tereny niezbędne do właściwego funkcjonowania ekosystemów, nawet gdy zostaną one przez to osadnictwo uszczuplone,
- 2) istniejące tereny zagospodarowane winny być wyposażone w komplet infrastruktury technicznej, ograniczający emisję zanieczyszczeń,
- 3) przekształcenia struktury przestrzennej powinny służyć ochronie i wzmocnieniu systemu terenów aktywnych biologicznie poprzez:
 - 3.1) ochronę terenów włączonych do systemu przed zainwestowaniem i zmianą użytkowania,
 - a) zalesianie gruntów rolnych zgodnie z zasadami:
 - * -grunt VI lub V klasy na działkach o powierzchni minimum 3000 m²,
 - * -grunt położony na stoku o średnim nachyleniu powyżej 15%,
 - * -grunt okresowo zalewany,
 - * -grunt zdegradowany w rozumieniu ustawy *o ochronie gruntów rolnych i leśnych*,
 - b) właściwe kształtowanie (wspólnie z Nadleśnictwem) stref ekotonowych (stref przejściowych między różnymi zespołami biotycznymi np. las – grunt rolny),

3.2) ochronę i wzbogacanie zieleni, w dolinach rzecznych – ograniczanie tworzenia barier infrastrukturalnych i kubaturowych dla systemu przyrodniczego,

3.3) odtwarzanie i zwiększanie małej retencji wodnej,

3.4) zachowanie, gdzie jest to uzasadnione, zadrzewień i pojedynczych drzew,

3.5) stosowania wymogów ustawy *Prawo wodne* – w zakresie ograniczeń zabrania się grodzenia nieruchomości przyległych do powierzchniowych wód publicznych.

E. Zasady prowadzenia rozwoju przestrzennego na obszarach tworzących gminny system powiązań przyrodniczych.

1. Na wyznaczonych w studium obszarach funkcjonalnych, w tym obszarach rozwoju zabudowy, w granicach płatów I poziomu i korytarzy ekologicznych, nie objętych ustawowymi formami ochrony przyrody, należy stosować takie rozwiązania nowej zabudowy i zagospodarowania terenów, aby zapobiegać powstaniu ciągłych barier dla wędrówek zwierząt, przewidując wewnętrzne korytarze ekologiczne o charakterze miejscowym, w granicach tego obszaru, poprzez:

1.1) właściwe wyznaczenie terenów zieleni urządzonej i krajobrazowej,

1.2) wyznaczenie ciągów pieszojezdnych oraz terenów drogowych wraz z określeniem form ich zagospodarowania i wyposażenia uwzględniającego wysoką i niską zieleń uliczną,

2. Przekształcenia zagospodarowania na obszarach objętych formami ochrony przyrody, poza bezwzględnym stosowaniem wymogów przepisów odrębnych określających zasady użytkowania tych terenów, winny być wykorzystane do sanacji istniejących form zagospodarowania oraz jakości krajobrazu kulturowego.

rekomendacja R.17. Zalecenia koordynacji rozwoju przestrzennego oraz ochrony środowiska.

1. Na obszarach płatów i korytarzy ekologicznych procesy urbanizacji winny być ograniczone do granic obszarów rozwoju zabudowy wyznaczonych w studium.

2. Rzeki, cieki wodne, kanały irygacyjne i ich otoczenie jako obiekty o charakterze pasmowym winny zachować ciągłość funkcjonujących tutaj zbiorowisk roślinnych, gdyż przerwanie takiego pasma skutkować będzie zaburzeniem równowagi przyrodniczej na znacznej długości cieku poniżej obszaru ingerencji.

3. Ograniczenie zabudowy na obszarach o niekorzystnych warunkach do zabudowy, które jednocześnie tworzyć będą obszary aktywne biologicznie:

3.1) w pasach terenów wzdłuż rzek,

3.2) na obszarach o wysokim poziomie wód gruntowych,

- 3.3) na terenach o złych warunkach geotechnicznych – grunty organiczne (grunty zbudowane z torfów, mułów, murszów).
- 4. Planowany rozwój zainwestowania trzeba poprzedzić przygotowaniem infrastruktury technicznej, szczególnie tej związanej z odprowadzeniem ścieków i wód opadowych.
- 5. Pogodzenie potrzeb rozwojowych z potrzebami ochrony wartości przyrodniczych i kulturowych realizowane jest poprzez:
 - 5.1) przestrzenną izolację obszarów niekorzystnie na siebie oddziałujących,
 - 5.2) zaprojektowanie obszarów ekranujących wzajemne niekorzystne oddziaływanie,
 - 5.3) wyselekcjonowania funkcji wzajemnie niekonfliktowych i przeniesienie uciążliwych funkcji poza obszar oddziaływania,
 - 5.4) graniczenie lub wyłączenie pewnych kierunków rozwoju przestrzennego,
 - 5.5) określenie wskaźników urbanistycznych zapewniających bezkonfliktowe współistnienie różnych form zagospodarowania w sąsiedztwie

...

Obszary i zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej

VII. Cele polityki ochrony zabytków i dziedzictwa kulturowego.

- 1. Zapewnienie ochrony zabytków i dziedzictwa kulturowego gminy w trakcie realizacji rozwoju przestrzennego gminy.
- 2. Uwzględnienie w planowanym rozwoju przestrzennym zadań zmierzających do:
 - 2.1) ochrony zachowanych obiektów zabytkowych i układów ruralistycznych,
 - 2.2) zbudowania nowej tożsamości gminy nawiązującej do wielesetletniej historii osadnictwa, będącej fundamentem aktywizacji kulturalnej i społeczno-gospodarczej wspólnoty lokalnej.
- 3. Stworzenie wizerunku gminy o wielowarstwowej tradycji historycznej oraz posiadającego wyraźną osobowość, z którą mogą się identyfikować mieszkańcy i przyjezdni (personalizacja gminy).
- 4. Łączenie działań rozwojowych z ochroną istniejących obiektów zabytkowych, poprzez:
 - 4.1) adaptację do nowych funkcji wraz z zachowaniem historycznej formy i charakteru,
 - 4.2) właściwe eksponowanie i udostępnianie,
 - 4.3) odtwarzanie zniszczonych form zabudowy i układów ruralistycznych.
- F. Zasady prowadzenia polityki przestrzennej w odniesieniu do dziedzictwa historii i wartości kulturowych

1. Ochrona zabytków polega, w szczególności, na podejmowaniu przez organy administracji publicznej działań mających na celu:
 - 1.1) zapewnienie warunków prawnych, organizacyjnych i finansowych umożliwiających trwale zachowanie zabytków oraz ich zagospodarowanie i utrzymanie;
 - 1.2) zapobieganie zagrożeniom mogącym spowodować uszczerbek dla wartości zabytków;
 - 1.3) udaremnianie niszczenia i niewłaściwego korzystania z zabytków;
 - 1.4) przeciwdziałanie kradzieży, zaginięciu lub nielegalnemu wywozowi zabytków za granicę;
 - 1.5) kontrolę stanu zachowania i przeznaczenia zabytków;
 - 1.6) uwzględnianie zadań ochronnych w planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz przy kształtowaniu środowiska.
 2. Ochrona obiektów zabytkowych winna godzić współczesne standardy wyposażenia oraz wymogi prawa budowlanego i sztuki budowlanej z zachowaniem ich pierwotnego charakteru i formy.
 3. W przypadku, gdy obiekty zabytkowe reprezentują funkcje, które ze względów społecznych lub gospodarczych stały się nieaktualne, a ich obecne zagospodarowanie i użytkowanie wymaga adaptacji do nowych funkcji, należy dokonać tego w sposób, który zachowa podstawowe cechy przesądzające o ich formie i charakterze.
- rekomendacja R.18. Zalecenia w zakresie ochrony wartości kulturowych i obiektów dziedzictwa historii i kultury współczesnej.

...

2. Zabytki archeologiczne:
 - 2.1) wskazane na rysunku studium strefy archeologiczne, niezależnie od rodzaju ochrony, podlegają przepisom obowiązującej ustawy o ochronie zabytków i opieki nad zabytkami m.in. dotyczącym uzgadniania robót ziemnych i prowadzenia badań archeologicznych,
 - 2.2) oznakowanie wybranych obiektów archeologicznych i ich reklamę (np. w publikacjach turystycznych),
 - 2.3) zakaz zabudowy na terenie grodzisk wczesnośredniowiecznych i stanowisk o własnej formie terenowej wraz z terenem przyległym,
 - 2.4) w przypadkach wyznaczania granic planów miejscowych uwzględnienie potrzeby objęcia tymi granicami obszarów grodzisk.

3. Obiekty wpisane do ewidencji zabytków:

- 3.1) ochrona konserwatorska w zakresie historycznych cech: bryły, kształtu dachu, dyspozycji ścian, formy architektonicznej, zasadniczego podziału elewacji i charakterystycznego detalu (w tym wielkości i kształtu otworów okiennych i drzwiowych oraz zasad podziału stolarki), materiałów budowlanych i kolorystyki,
- 3.2) dopuszcza się adaptację na funkcje nie kolidujące z formą zabudowy, np. funkcje usługowe, mieszkalne, obiekty użyteczności publicznej,
- 3.3) w przypadku parków chroni się historyczny układ założenie parkowego, w tym elementy zieleni komponowanej, historyczny przebieg ścieżek, alei, obiekty małej architektury oraz powiązanie parku z budynkiem stanowiącym centrum założenia dworsko-parkowego,
...
- 3.5) obligatoryjne ujawnianie zabytków w sporządzanych miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego i ustalenie szczegółowej ochrony w porozumieniu z Konserwatorem Zabytków.

7. Ustalenia projektu zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego

7.1. Przeznaczenie terenu, zasady podziału i zabudowy gruntów

Projekt dokumentu ustala następujące przeznaczenie terenu i podstawowe zasady jego zabudowy:

MN – teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej:

- wiodące funkcje zabudowy i zagospodarowania terenu:
 - * zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna wolnostojąca, dopuszcza się jeden budynek mieszkalny jednorodzinny na działce,
- dopuszczalne formy zabudowy i zagospodarowania terenu:
 - * zabudowa towarzysząca,
 - * sieci i obiekty infrastruktury technicznej i drogowej,
- wielkość powierzchni zabudowy w stosunku do powierzchni działki budowlanej objętej inwestycją:
 - * do 30%,
- intensywność zabudowy:
 - * dla kondygnacji nadziemnych: do 0,75; dla kondygnacji podziemnych do 0,3,
- powierzchnia biologicznie czynna co najmniej 40% powierzchni działki,

- wysokość zabudowy:
 - * do 2 kondygnacji nadziemnych, tj. nie więcej niż 10,0 m,

MW – teren zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej:

- wiodące funkcje zabudowy i zagospodarowania terenu:
 - * zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna,
 - * zieleń urządzona,
 - * place zabaw, ścieżki zdrowia, zewnętrzne siłownie,
- dopuszczalne formy zabudowy i zagospodarowania terenu:
 - * zabudowa towarzysząca,
 - * sieci i obiekty infrastruktury technicznej i drogowej,
- wielkość powierzchni zabudowy w stosunku do powierzchni działki budowlanej objętej inwestycją:
 - * do 45%,
- intensywność zabudowy:
 - * dla kondygnacji nadziemnych do 1,8, dla kondygnacji podziemnych do 0,45,
- powierzchnia biologicznie czynna:
 - * co najmniej 30% powierzchni działki,
- wysokość zabudowy:
 - * nie więcej niż 15,0 m,
 - * dla zabudowy towarzyszącej do 6,0 m,

MN,MW – teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oraz teren zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej:

- wiodące funkcje zabudowy i zagospodarowania terenu:
 - * zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna wolnostojąca lub bliźniacza,
 - * zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna,
 - * zieleń urządzona,
 - * place zabaw, ścieżki zdrowia, zewnętrzne siłownie,
- dopuszczalne formy zabudowy i zagospodarowania terenu:
 - * zabudowa towarzysząca,
 - * sieci i obiekty infrastruktury technicznej i drogowej,
- wielkość powierzchni zabudowy w stosunku do powierzchni działki budowlanej objętej inwestycją:

- * dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej do 30%,
- * dla zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej do 45%,
- intensywność zabudowy:
 - * dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej dla kondygnacji nadziemnych do 0,75, dla kondygnacji podziemnych do 0,3,
 - * dla zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej dla kondygnacji nadziemnych do 1,35, dla kondygnacji podziemnych do 0,45,
- powierzchnia biologicznie czynna:
 - * dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej co najmniej 40% powierzchni działki,
 - * dla zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej co najmniej 30% powierzchni działki,
- wysokość zabudowy:
 - * dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej do 2 kondygnacji nadziemnych; tj. nie więcej niż 10,0 m,
 - * dla zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej do 3 kondygnacji nadziemnych; tj. nie więcej niż 11,0 m,
 - * dla zabudowy towarzyszącej do 6,0 m,

MN,U – teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oraz teren zabudowy usługowej:

- wiodące funkcje zabudowy i zagospodarowania terenu:
 - * zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna wolnostojąca,
 - * zabudowa usługowa,
 - * zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna z usługami,
- dopuszczalne formy zabudowy i zagospodarowania terenu:
 - * zabudowa towarzysząca,
 - * sieci i obiekty infrastruktury technicznej i drogowej,
- wielkość powierzchni zabudowy w stosunku do powierzchni działki budowlanej objętej inwestycją do 30%,
- intensywność zabudowy: dla kondygnacji nadziemnych do 0,75, dla kondygnacji podziemnych do 0,3,
- powierzchnia biologicznie czynna co najmniej 40% powierzchni działki,
- wysokość zabudowy:
 - * do 2 kondygnacji nadziemnych, tj. nie więcej niż 10,0 m,

MW,U – teren zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej oraz zabudowy usługowej:

- wiodące funkcje zabudowy i zagospodarowania terenu:

- * zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna,
- * zabudowa usługowa,
- * zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna z usługami,
- * zieleni urządzona,
- * place zabaw, ścieżki zdrowia, zewnętrzne siłownie,
- dopuszczalne formy zabudowy i zagospodarowania terenu:
 - * zabudowa towarzysząca,
 - * sieci i obiekty infrastruktury technicznej i drogowej,
- wielkość powierzchni zabudowy w stosunku do powierzchni działki budowlanej objętej inwestycją do 40%,
- intensywność zabudowy: dla kondygnacji nadziemnych do 0,8, dla kondygnacji podziemnych do 0,4,
- powierzchnia biologicznie czynna co najmniej 30% powierzchni działki,
- wysokość zabudowy:
 - * nie więcej niż 15,0 m,
 - * dla zabudowy towarzyszącej do 6,0 m,

U – teren zabudowy usługowej:

- wiodące funkcje zabudowy i zagospodarowania terenu:
 - * zabudowa usługowa, która zgodnie z obowiązującymi przepisami nie jest zaliczana do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko ani do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko,
- dopuszczalne formy zabudowy i zagospodarowania terenu:
 - * 1 lokal mieszkalny w obrębie nieruchomości,
 - * zabudowa towarzysząca,
 - * sieci i obiekty infrastruktury technicznej i drogowej,
- wielkość powierzchni zabudowy w stosunku do powierzchni działki budowlanej objętej inwestycją do 45%,
- intensywność zabudowy: dla kondygnacji nadziemnych do 1,2; dla kondygnacji podziemnych do 0,45,
- powierzchnia biologicznie czynna co najmniej 20% powierzchni działki,
- wysokość zabudowy:
 - * do 3 kondygnacji nadziemnych; tj. nie więcej niż 11,0 m,
 - * dla zabudowy towarzyszącej do 6,0 m,

US – teren sportu i rekreacji:

- wiodące funkcje zabudowy i zagospodarowania terenu:
 - * naziemne urządzenia sportowo – rekreacyjne, np. boiska, korty tenisowe, itp.,
 - * parki, skwery, zieleńce,
- dopuszczalne formy zabudowy i zagospodarowania terenu:
 - * zabudowa związana ze sportem i rekreacją: tj. np. szatnie, sanitariaty, trybuny, plac zabaw, siłownia plenerowa, itp.,
 - * tymczasowe obiekty handlowe i gastronomiczne,
 - * zabudowa towarzysząca,
 - * sieci i obiekty infrastruktury technicznej i drogowej,
- wielkość powierzchni zabudowy w stosunku do powierzchni działki budowlanej objętej inwestycją:
 - * do 20%,
- intensywność zabudowy:
 - * dla kondygnacji nadziemnych do 0,3; dla kondygnacji podziemnych do 0,2,
- powierzchnia biologicznie czynna:
 - * co mniej 20% powierzchni działki,
- wysokość zabudowy:
 - * dla hali sportowej nie więcej niż 15,0 m,
 - * dla pozostałej zabudowy nie więcej niż 6,0 m,

ZP – teren zieleni urządzonej:

- wiodące funkcje zabudowy i zagospodarowania terenu:
 - * parki, skwery, zieleńce,
 - * boiska, place zabaw, ścieżki zdrowia, plenerowe siłownie,
- dopuszczalne formy zabudowy i zagospodarowania terenu:
 - * sieci i obiekty infrastruktury technicznej i drogowej,
- powierzchnia biologicznie czynna co najmniej 85% powierzchni działki,

ZK – teren zieleni krajobrazowej:

- wiodące funkcje zabudowy i zagospodarowania terenu:
 - * naturalne zadrzewienia, zakrzewienia i inne naturalne i półnaturalne zbiorowiska nieleśne,
 - * zbiorniki wodne, cieki wodne i tereny podmokłe,
 - * ochrona rzeźby terenu,

- dopuszczalne formy zabudowy i zagospodarowania terenu:
 - * sieci i obiekty infrastruktury technicznej i drogowej,
- powierzchnia biologicznie czynna co najmniej 85% powierzchni działki,

ZL – teren leśny:

- wiodące funkcje zabudowy i zagospodarowania terenu:
 - * lasy,
 - * ochrona rzeźby terenu,
- dopuszczalne formy zabudowy i zagospodarowania terenu:
 - * zalesienia,
 - * budowlę związane z gospodarką leśną
 - * sieci i obiekty infrastruktury technicznej i drogowej,
- powierzchnia biologicznie czynna co najmniej 85% powierzchni działki,

KDL – teren drogi publicznej lokalnej,

KDD – teren drogi publicznej dojazdowej,

KDD,KP – teren drogi publicznej dojazdowej oraz teren parkingów i garaży,

- wielkość powierzchni zabudowy w stosunku do powierzchni działki budowlanej objętej inwestycją do 0,2%,
- intensywność zabudowy do 0,002,
- wysokość zabudowy nie więcej niż 4,0 m,

KDW – teren drogi dojazdowej wewnętrznej,

KX – teren ciągu pieszego,

E – teren infrastruktury technicznej – elektroenergetyka.

7.2. Infrastruktura techniczna

Projekt planu redaguje na nowo zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej. Przewiduje następujące zasady:

- **woda** – z sieci wodociągowej,
- **ścieki sanitarne:**
 - * do sieci kanalizacji sanitarnej, w tym ścieki technologiczne wymagają podczyszczenia w stopniu zapewniającym spełnienie wymagań określonych w obowiązujących przepisach,
- **wody opadowe:**
 - * odprowadzenie wód opadowych w granicach własności,

* wody opadowe z powierzchni utwardzonych (drogi, parkingi, place manewrowe) muszą być podczyszczone zgodnie z przepisami odrębnymi,

- **ogrzewanie** – systemem indywidualnym w oparciu o niskoemisyjne lub nieemisyjne źródła ciepła,
- **energia elektryczna** – z sieci energetycznej, dopuszcza się pozyskiwanie energii elektrycznej z alternatywnych, odnawialnych źródeł energii o mocy do 100 kW,
- **telekomunikacja** - z sieci telekomunikacyjnej,
- **gaz** – z sieci gazowej lub gaz bezprzewodowy,
- **utyliczacja odpadów stałych** – zgodnie z obowiązującymi przepisami.

Ponadto zgodnie z zapisami projektu:

- istniejące дренаże należy bezwzględnie zachować lub przełożyć zachowując spójność systemu drenażowego całego obszaru; ze względu na konieczność okresowej konserwacji, należy pozostawić bezpośrednio nad drenażami pas wolny od zabudowy, ogrodzeń, zadrzewień, itp. lub, w przypadku napotkania rurociągów drenarskich przy prowadzeniu wykopów pod fundamenty, należy wykonać ich obejście poza obręb wykopu,
- należy zabezpieczyć odpływ wód opadowych w sposób chroniący teren przed erozją wodną oraz przed zaleganiem wód opadowych; wody opadowe lub roztopowe ujęte w systemy kanalizacyjne, pochodzące z powierzchni zanieczyszczonych wymagają oczyszczenia, zgodnie z przepisami odrębnymi,
- dopuszcza się konserwację i udrożnienie cieków wodnych z zapewnieniem nienaruszalnego przepływu wód; dopuszcza się regulację oraz skanalizowanie cieków wodnych z zapewnieniem spójności swobodnego przepływu wód dla całego systemu hydrologicznego i pod warunkiem uzyskania pozytywnych decyzji administracyjnych, zgodnie z przepisami odrębnymi; właściciele terenów zobowiązani są utrzymywać i konserwować rowy melioracyjne i ciek wodne stanowiące ich własność oraz mają obowiązek zapewnić dostęp odpowiednim służbom do rowów publicznych i cieków wodnych w celu ich utrzymania i konserwacji; zabrania się grodzenia nieruchomości przyległych do powierzchniowych wód publicznych w odległości mniejszej niż 1,5 m od linii brzegu, a także zakazywania lub uniemożliwiania przechodzenia przez ten obszar,
- dopuszcza się rozbudowę, przebudowę oraz budowę nowych sieci, obiektów i urządzeń inżynierskich w każdym terenie; przebieg i lokalizację sieci, obiektów i urządzeń inżynierskich należy podporządkować obowiązującym przepisom szczególnym.

7.3. Ochrona środowiska

Projekt dokumentu utrzymuje zasięg zabudowy zapisany w obowiązującym planie miejscowym i pozostałą część doliny Wierzycy, aż do rzeki przeznacza pod lasy i zieleń krajobrazową. Na terenach usług ponadto dopuszczalna jest wyłącznie zabudowa usługowa, która zgodnie z obowiązującymi przepisami nie jest zaliczana do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko ani do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. W zakresie rozwiązań szczegółowych obok tych dotyczących zaopatrzenia w media i usuwania nieczystości zaleca także stosowanie nawierzchni półprzepuszczalnej do utwardzenia dojazdów, dojazdów i miejsc postojowych. Ustala również aby w przypadku nowych nasadzeń wprowadzać zieleń nawiązującą formą i składem gatunkowym do roślinności typowej dla lokalnego krajobrazu. Wprowadza także nakaz zachowania drzewa wyróżniającego się wiekiem, formą i stanem zachowania, oznaczonego na rysunku planu na skraju placu sportowego przy południowej granicy obszaru planu, ze względu na ochronę walorów krajobrazowych środowiska i warunków klimatycznych.

Obowiązkowy udział powierzchni biologicznie czynnej w zabudowie kształtuje się przeważnie na poziomie 30%. Jedynie na terenach sportu i rekreacji został obniżony do 20%. Na terenach zieleni urządzonej i zieleni krajobrazowej ustalono go na poziomie 85%. Na terenach dróg publicznych jako dopuszczalną formę zabudowy i zagospodarowania dokument wprowadza zadrzewienia przyuliczne.

8. Materiały i metody sporządzenia prognozy

Opracowanie niniejsze obejmuje teren odpowiadający obszarowi objętemu planem i pozostającemu w zasięgu oddziaływania jego ustaleń.

Materiałem podstawowym do określenia warunków realizacji ustaleń planu są informacje o komponentach środowiska i ich jakości zawarte w publikacjach i dokumentacjach niepublikowanych oraz wizja terenowa, pozwalająca określić aktualny stan powierzchni ziemi, pokrywy roślinnej, zagospodarowania i użytkowania terenu. Dane te są wystarczające do przeprowadzenia oceny. Na potrzeby sporządzenia planu i prognozy jego oddziaływania na środowisko nie prowadzono odrębnych badań. Oddziaływanie na warunki życia ludzi jest syntezą oddziaływań na poszczególne elementy środowiska.

Podstawę merytoryczną sporządzenia oceny stanowiły następujące dokumenty i materiały:

akty prawne:

- Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21.05.1992 r. w sprawie ochrony siedlisk naturalnych oraz dzikiej fauny i flory (Dz.Urz.WE L 206 z 22.7.1992, str. 7),
- Ustawa z dn. 27.04.2001 r. *Prawo ochrony środowiska* (t.j. Dz. U. 2019, poz. 1396 zm.),
- Ustawa z dn. 16.04.2004 r. *O ochronie przyrody* (t.j. Dz. U. 2020, poz. 55 zm.),
- Ustawa z dnia 20.07.2017 r. *Prawo wodne* (t.j. Dz. U. 2020 poz. 310),
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dn. 14.06.2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (t.j. Dz. U. z 2014, poz. 112),
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 13.04.2010 r. w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, a także kryteriów wyboru obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia jako obszary Natura 2000 (Dz.U nr 77, poz. 510),
- Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z dnia 30.04.2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Dolina Wierzycy PLH220094 (Dz. Urz. Woj. Pom. 2014, poz. 1919),
- Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z dnia 13.06.2016 r. zmieniające zarządzenie w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Dolina Wierzycy PLH220094 (Dz. Urz. Woj. Pom. 2016, poz. 2166),

dokumentacje tekstowe i kartograficzne, pozycje literaturowe:

- Aktualizacja Programu ochrony powietrza dla strefy pomorskiej, w której został przekroczony poziom dopuszczalny pyłu zawieszonego PM10 oraz poziom docelowy benzo(a)pirenu, przyjęta uchwałą nr 353/XXXIII/17 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 27.03.2017 r.,
- <http://mapy.isok.gov.pl/imap>,
- <http://mjwp.gios.gov.pl/mapa/>,
- <https://www.pgi.gov.pl>,
- Jędrzejewski W., Nowak S., Stachura K., Skierczyński M., Mysłajek R. W., Niedziałkowski K., Jędrzejewska B., Wójcik J. M., Zalewska H., Pilot M., Górny M., Kurek R.T., Ślusarczyk R. Projekt korytarzy ekologicznych łączących Europejską Sieć Natura 2000 w Polsce. Zakład Badania Ssaków PAN, Białowieża 2011,
- Mapa hydrogeologiczna Polski 1 : 50 000. 129 – Zblewo. Państwowy Instytut Geologiczny, Warszawa 1998,
- Mapa ryzyka powodziowego – negatywne konsekwencje dla ludności oraz wartości potencjalnych strat powodziowych, prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi 1% – raz na 100 lat. Starogard Gdański – Łąpiszewo N-34-73-B-b-2,
- Mapa ryzyka powodziowego – negatywne konsekwencje dla środowiska, dziedzictwa kulturowego i działalności gospodarczej, prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi 1% – raz na 100 lat. Starogard Gdański – Łąpiszewo N-34-73-B-b-2,
- Mapa zagrożenia powodziowego wraz z głębokością wody, prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi 1% – raz na 100 lat. Starogard Gdański – Łąpiszewo N-34-73-B-b-2,
- Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Nowa Wieś Rzeczna Osiedle Witosa z terenami przyległymi, przyjęty uchwałą nr XII/91/99 Rady Gminy Starogard Gdański z dnia 28.05.1999 r.,
- Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły, przyjęty rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 18.10.2016 r. (Dz.U. 2016, poz. 1911),

- Plan zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego 2030, przyjęty uchwałą nr 318/XXXX/16 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 29.12.2016 r.,
- Raport o stanie środowiska w województwie pomorskim w 2009 roku. Biblioteka Monitoringu Środowiska, IOŚ WIOŚ, Gdańsk 2010,
- Raport o stanie środowiska w województwie pomorskim w 2017 roku. Biblioteka Monitoringu Środowiska, IOŚ WIOŚ, Gdańsk 2018,
- Solon J., Borzyszkowski J., Bidłasik M., Richling A., Badora K., Balon J., Brzezińska-Wójcik T., Chabudziński Ł., Dobrowolski R., Grzegorzczak I., Jodłowski M., Kistowski M., Kot R., Krąż P., Lechnio J., Macias A., Majchrowska A., Malinowska E., Migoń P., Myga-Piątek U., Nita J., Papińska E., Rodzik J., Strzyż M., Terpiłowski S., Ziaja W. 2018. Physico-geographical mesoregions of Poland: Verification and adjustment of boundaries on the basis of contemporary spatial data. Geographia Polonica, vol. 91, no. 2,
- Standardowy Formularz Danych Specjalnego Obszaru Ochrony Siedlisk Dolina Wierzyca (PLH220094),
- Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Starogard Gdański, przyjęte uchwałą Rady Gminy Starogard Gdański nr XII/110/2015 z dnia 16.11.2015 r.,
- Szczegółowa mapa geologiczna Polski 1 : 50 000. 129 – Zblewo. Państwowy Instytut Geologiczny, Warszawa 2005,
- Szkic geomorfologiczny 1 : 100 000. Objasnienia do Szczegółowej mapy geologicznej Polski 1 : 50 000. Ark. Zblewo (129),
- Szukalski J. (red.) 1996. Pojezierze Starogardzkie. Część I. Środowisko przyrodnicze. GTN,

oraz:

- informacje uzupełniające projektantów planu,
- wizja terenowa.

Głównym elementem ostatecznej oceny skutków realizacji ustaleń planu jest określenie **trwałych** zmian jakie mogą powstać w środowisku w wyniku funkcjonowania dokumentu. Ma to pokazać w jakim stopniu i kierunku zmieni się **trwale obciążenie środowiska**, w stosunku do stanu spodziewanego pod rządami przepisów aktualnie obowiązującego planu miejscowego. Punktem wyjścia do przeprowadzenia oceny jest kwalifikacja już zaplanowanego zagospodarowania i użytkowania terenu do jednej z 5 kategorii reprezentujących w ogólnym ujęciu niskie, średnie i wysokie obciążenie środowiska (przy założeniu pełnej zgodności dotychczasowego użytkowania z obowiązującymi przepisami ochrony środowiska):

niskie:

1. wszystkie komponenty środowiska są w stanie naturalnym lub zbliżonym do naturalnego, brak znaczących emisji,
2. umiarkowane przekształcenia części komponentów środowiska, dominacja części biotycznej, brak znaczących emisji,

średnie:

3. silne przekształcenia części komponentów środowiska, równorzędny lub większy udział części biotycznej w stosunku do elementów technicznych, mało zróżnicowane rodzaje emisji o znaczeniu lokalnym,

wysokie:

4. silne przekształcenia wielu komponentów środowiska, mniejszościowy udział części biotycznej, zróżnicowane rodzaje emisji o znaczeniu ponadlokalnym,
5. tereny zdegradowane.

Podstawową jednostką objętą oceną jest teren wydzielony liniami rozgraniczającymi na rysunku planu. Wykorzystując jako główne kryteria:

- zmianę stopnia przekształcenia lub eksploatacji poszczególnych komponentów środowiska,
- zmianę udziału części biotycznej,
- zmianę poziomu lub różnorodności emisji,

odniesione do obecnego stanu większej części ocenianej jednostki, przy spodziewanym maksymalnym jej przyszłym wykorzystaniu, w zgodzie z zapisami planu i obowiązującymi przepisami ochrony środowiska można planowane przeznaczenie syntetycznie ująć jako:

1. zachowujące dotychczasowe, niskie lub średnie obciążenie środowiska,
2. zachowujące dotychczasowe, wysokie obciążenie środowiska,
3. podwyższające obciążenie środowiska pozostające w grupie niskich,
4. zmieniające obciążenie środowiska z niskiego na średnie lub wysokie,
5. podwyższające obciążenie środowiska w grupie średnich lub wysokich,
6. zmniejszające obciążenie środowiska,
7. prowadzące do rekultywacji terenów zdegradowanych.

Po zakwalifikowaniu każdego terenu do poszczególnych kategorii reprezentujących spodziewaną zmianę miejscowego obciążenia środowiska można dla całego obszaru planu ocenić stopień jego **przemiany krajobrazowej**.

Ustalenie znaku ostatecznej oceny skutków realizacji zmiany ustaleń planu (pozytywne, neutralne, negatywne) jest oparte o relację jej ustaleń do wyróżnionych problemów ochrony środowiska (źródła, formy dewaloryzacji i jej ewentualny postęp) i ryzyka zagrożeń naturalnych z jednej strony oraz wyróżnionych walorów i wrażliwych składników przyrody z drugiej, a także do sposobu ich ujęcia w zapisach obowiązujących. W przypadku problemów ochrony środowiska i ryzyka zagrożeń naturalnych (rozumianego jako kombinacja prawdopodobieństwa wystąpienia zagrożenia oraz potencjalnych negatywnych jego skutków dla życia i zdrowia ludzi, środowiska, dziedzictwa kulturowego i działalności gospodarczej)

przeprowadzona analiza ma rozstrzygnąć czy ustalenia zmiany planu obecny stan poprawiają, zachowują czy pogarszają. W przypadku oddziaływania na walory środowiska i jego wrażliwe składniki analiza ma rozstrzygnąć czy ustalenia zmiany planu je zabezpieczają, są neutralne czy zwiększają zagrożenie.

Ocenę wpływu na zidentyfikowane wartości przyrodnicze uzupełnia i precyzuje ocena wpływu na pobliskie obszary Natura 2000. Jej zadaniem jest określenie stopnia ewentualnego negatywnego oddziaływania na przedmioty ochrony poprzez analizę jego intensywności i zasięgu.

9. Prognoza oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego

9.1. Zakres zmian funkcji i użytkowania terenu, stopień oddziaływania na środowisko

Analizowany projekt planu miejscowego na większości swojej powierzchni zastępuje ustalenia obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Nowa Wieś Rzeczna Osiedle Witosza z terenami przyległymi, przyjętego uchwałą nr XII/91/99 Rady Gminy Starogard Gdański z dnia 28.05.1999 r., uzupełniając jego obszar o wycięte wcześniej fragmenty terenu (w dolinie Wierzycy i w rejonie ul. Droga Nowowiejska). Projekt dokumentu zachowuje względem wcześniejszych zapisów zarówno zasięg zabudowy od strony rzeki, jak i przyjęty wcześniej lub faktycznie rozwijający się (na terenach nie objętych planem miejscowym) zestaw funkcji i powierzchniowe proporcje pomiędzy nimi. Absolutnie największy udział zachowuje zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, z której wydzielono w rejonie ul. Akacjowej odrębny teren zieleni urządzonej. Projekt ujednolica przy tym parametry tej zabudowy podnosząc jednak nieco jej intensywność poprzez zwiększenie dopuszczalnej wysokości (z 6-7 m do 10 m) i obniżenie obowiązkowego udziału powierzchni biologicznie czynnej z 40% do 30%. Na terenach sportu i rekreacji, dotychczas wyłączonych z zabudowy, dopuszcza już zabudowę kubaturową (np. hala sportowa, szatnie, sanitariaty, trybuny) na powierzchni do 20% działki budowlanej, z zachowaniem kolejnych co najmniej 20% jako powierzchni biologicznie czynnej. Wyklucza jednocześnie możliwość realizacji zabudowy na nadrzecznych terenach zieleni krajobrazowej (obecnie możliwa jest lokalizacja pola namiotowego). Zapisana w projekcie zabudowa wielorodzinna nawiązuje do zabudowy już istniejącej tak, jak i inne funkcje lokowane na terenach dotychczas nie objętych ustaleniami planu miejscowego. Analizowany dokument zachowuje przyjęte już zasady rozwoju infrastruktury technicznej i zaopatrzenia w media, w tym także obowiązek zagospodarowania wód opadowych na własnym terenie działki.

Niezależnie od zmian w parametrach planowanej zabudowy można ogólnie przyjąć, że obszar dla niej wyznaczony pozostanie jako związany z wysokim obciążeniem środowiska a obszar zieleni krajobrazowej i leśnej w dolinie Wierzycy jako związany z niskim obciążeniem środowiska, odnosząc się do stanu wynikającego z ustaleń obowiązującego planu miejscowego lub sytuacji rzeczywistej (tam gdzie takich ustaleń nie ma). Zmiany będą dotyczyły jedynie wybranych terenów i nie wpłyną na ocenę ogólnego obrazu obszaru planu. Tereny usług sportu i rekreacji, obecnie z dopuszczeniem zabudowy, gdzie powierzchnia biologicznie czynna może być ograniczona do 1/5 powierzchni całego terenu zwiększą obciążenie środowiska z dotychczas potencjalnie niskiego lub średniego do wysokiego. Podobnie też niewielki teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy usługowej, nie objęty ustaleniami planu miejscowego i aktualnie nie zabudowany. Jednocześnie na terenie zieleni urządzonej przy ul. Akacyjowej, wydzielonym z terenów planowanej zabudowy mieszkaniowej, potencjalne obciążenie środowiska ulegnie zmniejszeniu. Ponadto na terenach zabudowy usługowej dopuszczona została wyłącznie zabudowa, która zgodnie z obowiązującymi przepisami nie jest zaliczana do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko ani do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Można zatem przyjąć, biorąc pod uwagę zasięg i powierzchniowy udział terenów o określonej ocenie przewidywanych zmian obciążenia środowiska, że ustalenia projektu planu nie zmienią znacząco krajobrazowego charakteru tej części miejscowości w porównaniu z sytuacją będącą skutkiem realizacji aktualnie obowiązujących dokumentów lub wynikającą z rzeczywiście przebiegających procesów rozwojowych. Wraz z przyjętymi zasadami funkcjonowania infrastruktury technicznej nie zmieni się zasadniczo wpływ zabudowy na jakość środowiska, w tym też jego składniki objęte ochroną i stanowiące podstawę dla funkcjonowania powiązań przyrodniczych.

9.2. Oddziaływanie ustaleń planu na poszczególne komponenty środowiska

Powierzchnia ziemi

Ustalenia projektu planu, nie prowadzą do poszerzenia zakresu przekształceń powierzchni ziemi, zwłaszcza ogólnego charakteru rzeźby terenu, w porównaniu z sytuacją, której można oczekiwać pod rządami aktualnie obowiązujących przepisów planu miejscowego. Utrzymanie w ogólnym ujęciu dotychczasowej powierzchni i rodzaju zabudowy oraz podziałów terenu pozwalają zachować wcześniej spodziewany stopień przekształceń powierzchni ziemi. Zostaną one ograniczone do już ustalonego zasięgu zabudowy, tereny zieleni w dolinie rzeki będą z nich wykluczone, projekt ponadto ustanawia

na nich ochronę rzeźby terenu. Miejscowe przekształcenia będą tam możliwe jedynie przy realizacji dopuszczanej infrastruktury i nie wpłyną one na obraz wnętrza doliny.

Zwiększonego zagrożenia dla środowiska gruntowo-wodnego nie będzie stwarzał przyjęty w planie sposób zagospodarowania wód opadowych ani, oparty o zbiorczy system gminny, sposób zagospodarowania ścieków. Skład podłoża umożliwi zagospodarowanie wód opadowych w granicach działek, do rzeki mogą trafiać jedynie wody z sieci kanalizacyjnej prowadzonej w układzie komunikacyjnym, na warunkach określonych w pozwoleniu wodnoprawnym i o jakości zgodnej z przepisami powszechnymi.

Stan aerosanitarny, klimat akustyczny

Ustalenia projektu nie zmieniają ani emisyjnej charakterystyki istniejącej i planowanej zabudowy ani nie wpływają na wzrost ruchu pojazdów w jej granicach. Nie zmieniają zatem stopnia oddziaływania planowanych rozwiązań na stan aerosanitarny. Rozwiązaniem korzystnym i sprzyjającym ograniczeniu emisji jest dopuszczenie pozyskiwania energii elektrycznej z alternatywnych, odnawialnych źródeł energii o mocy do 100 kW.

Zgodnie z art. 114 ustawy z dnia 27.04.2001 r. *Prawo ochrony środowiska* projekt planu wskazuje tereny zabudowy do właściwej kategorii pod względem dopuszczalnego poziomu hałasu, stosownie do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14.06.2007 r. Podobnie jak w przypadku zanieczyszczeń powietrza nie prowadzi do powstania nowych źródeł hałasu.

Wody powierzchniowe i podziemne

Zapisane w dokumencie przeznaczenie terenu będzie źródłem ścieków komunalnych, głównie bytowych o przeciętnym składzie, w mniejszym stopniu przemysłowych, zagospodarowywanych w ramach systemu zbiorczej kanalizacji sanitarnej. Zapisy projektu planu nie prowadzą do istotnego zwiększenia ilości zabudowy w skali tej części miejscowości i w konsekwencji do zwiększenia ilości ścieków koniecznej do odprowadzenia. Nie zmieniają też lokalnych warunków i możliwości zagospodarowania ścieków pochodzących z rozwijającej się zabudowy.

Tereny dostępne dla zabudowy pozostały poza obszarem szczególnego zagrożenia powodzią, wskazanym na rysunku planu.

Zagrożenia dla środowiska gruntowo-wodnego i wód powierzchniowych nie będzie stwarzał przyjęty w projekcie sposób zagospodarowania wód opadowych. Nakaz podczyszczania wód opadowych z powierzchni utwardzonych (drogi, parkingi, place manewrowe) pozwala kontrolować podstawowe źródło zanieczyszczeń jakim są powierzchnie

komunikacyjne a wskazanie odprowadzania wód opadowych na teren w granicach własności oraz zalecenie stosowania nawierzchni półprzepuszczalnych sprzyjają zmniejszeniu obciążenia sieci kanalizacyjnej, w konsekwencji ilości wody odprowadzanej lokalnie do Wierzycy i podtrzymaniu infiltracji oraz zasilania wód podziemnych.

Szata roślinna

Zmiana ustaleń obowiązującego dokumentu nie zmieni dotychczas spodziewanego charakteru szaty roślinnej. W granicach obszaru zabudowanego będzie ją tworzyła przede wszystkim zieleni urządzona i zbiorowiska ruderalne towarzyszące zabudowie mieszkaniowo-usługowej oraz wypełniające tereny zieleni urządzonej, stopniowo zastępujące porolną roślinność, występującą jeszcze na niezabudowanych fragmentach terenu. Efektem jednostkowym ale jednak miejscowo wartościowym dla jakości zieleni na terenach publicznych będzie zachowanie, na podstawie zapisów dokumentu, egzemplarza starego klonu na skraju placu sportowego w południowej części obszaru planu. Na wyłączonych z zabudowy terenach zieleni w dolinie Wierzycy kształt szaty roślinnej nie ulegnie zmianie. Lasy oraz naturalne zadrzewienia, zakrzewienia i inne naturalne i półnaturalne zbiorowiska nieleśne określają tam wiodącą funkcję zagospodarowania terenu, realizowaną dodatkowo przy obowiązku ochrony rzeźby terenu. Poza obszarem realizacji funkcji miejskich pozostaną w ten sposób siedliska chronione prawem europejskim: grąd subatlantycki oraz łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe.

9.3. Stopień zabezpieczenia jakości środowiska

Projekt planu w niewielkim stopniu zmienia charakterystykę istniejącej i planowanej zabudowy i towarzyszącej jej infrastruktury nie zmienia zatem istotnie ich ogólnego oddziaływania na środowisko, tak pod względem zapotrzebowania na teren (i powodowanych na nim przekształceń), jak i poprzez związane z nimi emisje. Redagując zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej utrzymuje jednak i wzmacnia zapisy ograniczające ich oddziaływanie na środowisko (m.in. dopuszcza stosowanie odnawialnych źródeł energii). Precyzuje także stopień ochrony akustycznej podlegających jej terenów. Wyróżniające się wiekiem, formą i stanem zachowania drzewo wskazuje do zachowania, ze względu na ochronę walorów krajobrazowych środowiska i warunków klimatycznych. Jednocześnie wzrost obciążenia środowiska w obrębie wybranych terenów pośród zabudowy będzie miał znaczenie wyłącznie lokalne. W tej sytuacji ustalenia dokumentu w sposób wystarczający chronią przed pogorszeniem jakości środowiska w

rejonie doliny Wierzycy, w stosunku do sytuacji spodziewanej pod rządami aktualnie obowiązujących przepisów. Warunki zabezpieczenia przyrodniczych wartości doliny zdecydowanie poprawia rezygnacja z lokalizacji tam pola namiotowego.

9.4. Oddziaływanie na wartości kulturowe i krajobraz

Projekt planu uwzględnia obecność strefy ochrony konserwatorskiej zachowanego historycznego układu wiejskiego. W jego granicach nie ma innych obiektów ujętych w rejestrze lub ewidencji zabytków

Analizowany dokument zachowuje dotychczas planowany charakter kształt zabudowy i zagospodarowania terenu nie będzie więc miał istotnego wpływu na krajobrazowe skutki ich realizacji, pomimo niewielkiego zwiększenia ich intensywności i lokalnego dopuszczenia realizacji nowych ich elementów. O utrzymaniu jakości krajobrazu zadecydują w ostateczności przyjmowane rozwiązania architektoniczne. W tej sytuacji korzystne jest podtrzymanie lokalizacji przede wszystkim zabudowy niskiej oraz wprowadzenie regulacji dotyczących jej formy, sprzyjających kontynuacji tradycyjnej zabudowy regionu. Projekt dokumentu nie wprowadza ponadto funkcji i form zagospodarowania mających wpływ na krajobraz wnętrza doliny Wierzycy. Elementy przyrodnicze pozostaną tam podstawowym składnikiem i determinantą jakości lokalnego krajobrazu. Sprzyja temu także rezygnacja z lokalizacji w dolinie pola namiotowego.

9.5. Oddziaływanie transgraniczne

Miejsce lokalizacji planu jest położone w głębi lądu, z dala od brzegu morskiego i granic kraju. Zasięg oddziaływania jego ustaleń będzie miał charakter lokalny. Nie istnieje więc zagrożenie przyszłym transgranicznym oddziaływaniem projektowanego dokumentu.

9.6. Zgodność z przepisami i innymi ustaleniami dotyczącymi zabezpieczenia wartości przyrodniczych i kulturowych

Projekt planu miejscowego nie narusza warunków ochrony żadnego z obszarów chronionych, określonych w ustawie z dn. 16.04.2004 r. *O ochronie przyrody*, w tym Obszaru Mającego Znaczenie dla Wspólnoty – Specjalnego Obszaru Ochrony Siedlisk Dolina Wierzycy (PLH220094). Na terenach wyłączonych z zabudowy pozostały siedliska mające znaczenie dla Wspólnoty, wymienione w załączniku I dyrektywy Rady 92/43/EWG i ujęte w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 13.04.2010 r. w *sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, a także kryteriów wyboru*

obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia jako obszary Natura 2000: grąd subatlantycki (9160) oraz łągi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (91E0). Tym samym dokument nie ma wpływu na realizację zadań określonych w zmienionym zarządzeniu Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z dnia 30.04.2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Dolina Wierzycy PLH220094.

Zakres planowanej zabudowy zgodny jest z ustaleniami obowiązującego Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Starogard Gdański.

Zapisy projektu są zgodne z ustaleniami aktualizacji programu ochrony powietrza dla strefy pomorskiej.

10. Przewidywane metody analizy skutków realizacji postanowień planu

Stan aerosanitarny, jakość klimatu akustycznego i jakość wód powierzchniowych są i będą kontrolowane w ramach procedur państwowego monitoringu środowiska. Jakość wód odprowadzanych siecią kanalizacyjną będzie kontrolowana w ramach obowiązków dysponenta sieci, określonych w przepisach szczegółowych i pozwoleniu wodno-prawnym.

11. Kompensacja przyrodnicza, rozwiązania alternatywne

Ze względu na brak znaczącego oddziaływania rozwiązań zawartych w projekcie dokumentu na funkcjonowanie i integralność systemu przyrodniczego nie są konieczne działania na rzecz przyrodniczej kompensacji skutków realizacji ustaleń planu.

12. Podsumowanie i wnioski

1. Analizowany projekt planu miejscowego na większości swojej powierzchni zastępuje ustalenia obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Nowa Wieś Rzeczna Osiedle Witosza z terenami przyległymi, przyjętego uchwałą nr XII/91/99 Rady Gminy Starogard Gdański z dnia 28.05.1999 r., uzupełniając jego obszar o wycięte wcześniej fragmenty terenu.
2. Projekt dokumentu zachowuje względem wcześniejszych zapisów zarówno zasięg zabudowy od strony rzeki, przyjęty wcześniej lub faktycznie rozwijający się (na terenach nie objętych planem miejscowym) zestaw funkcji i powierzchniowe proporcje pomiędzy nimi, jak i przyjęte zasady rozwoju infrastruktury technicznej i zaopatrzenia w media.

3. Odnosząc się do stanu wynikającego z ustaleń obowiązującego planu miejscowego lub sytuacji rzeczywistej, niezależnie od proponowanych zmian w parametrach planowanej zabudowy, można ogólnie przyjąć, że obszar dla niej wyznaczony pozostanie jako związany z wysokim obciążeniem środowiska a obszar zieleni krajobrazowej i leśnej w dolinie Wierzycy jako związany z niskim obciążeniem środowiska. Istotne zmiany będą dotyczyły jedynie wybranych terenów i nie wpłyną na ocenę ogólnego obrazu obszaru planu.
4. Biorąc pod uwagę zasięg i powierzchniowy udział terenów o określonej ocenie przewidywanych zmian obciążenia środowiska można stwierdzić, że ustalenia projektu planu nie zmieniają znacząco krajobrazowego charakteru tej części miejscowości. Wraz z przyjętymi zasadami funkcjonowania infrastruktury technicznej nie zmieni się zasadniczo wpływ zabudowy na jakość środowiska, w tym też jego składniki objęte ochroną i stanowiące podstawę dla funkcjonowania powiązań przyrodniczych.
5. Ustalenia projektu planu, nie prowadzą do poszerzenia zakresu przekształceń powierzchni ziemi, zwłaszcza ogólnego charakteru rzeźby terenu, w porównaniu z sytuacją, której można oczekiwać pod rządami aktualnie obowiązujących przepisów planu miejscowego. Zwiększonego zagrożenia dla środowiska gruntowo-wodnego nie będzie stwarzał przyjęty w planie sposób zagospodarowania wód opadowych ani, oparty o zbiorczy system gminny, sposób zagospodarowania ścieków.
6. Ustalenia projektu nie zmieniają ani emisyjnej charakterystyki istniejącej i planowanej zabudowy ani nie wpływają na wzrost ruchu pojazdów w jej granicach. Nie zmieniają zatem stopnia oddziaływania planowanych rozwiązań na stan aerosanitarny.
7. Zapisy projektu planu nie prowadzą do istotnego zwiększenia ilości zabudowy w skali tej części miejscowości i w konsekwencji do zwiększenia ilości ścieków koniecznej do odprowadzenia. Nie zmieniają też lokalnych warunków i możliwości zagospodarowania ścieków pochodzących z rozwijającej się zabudowy.
8. Tereny dostępne dla zabudowy pozostały poza obszarem szczególnego zagrożenia powodzią, wskazanym na rysunku planu.
9. Zmiana ustaleń obowiązującego dokumentu nie zmieni dotychczas spodziewanego charakteru szaty roślinnej.
10. O utrzymaniu jakości krajobrazu zadecydują przyjmowane rozwiązania architektoniczne. Projekt dokumentu nie wprowadza funkcji i form zagospodarowania mających wpływ na krajobraz wnętrza doliny Wierzycy.

11. Nie istnieje zagrożenie przyszłym transgranicznym oddziaływaniem projektowanego dokumentu.
12. Projekt planu miejscowego nie narusza warunków ochrony żadnego z obszarów chronionych, określonych w ustawie z dn. 16.04.2004 r. *O ochronie przyrody*, w tym Obszaru Mającego Znaczenie dla Wspólnoty – Specjalnego Obszaru Ochrony Siedlisk Dolina Wierzycy (PLH220094) i chronionych na nim siedlisk.
13. Zakres planowanej zabudowy zgodny jest z ustaleniami obowiązującego Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Starogard Gdański oraz ustaleniami aktualizacji programu ochrony powietrza dla strefy pomorskiej.
14. Stan aerosanitarny, jakość klimatu akustycznego i jakość wód powierzchniowych są i będą kontrolowane w ramach procedur państwowego monitoringu środowiska. Jakość wód odprowadzanych siecią kanalizacyjną będzie kontrolowana w ramach obowiązków dysponenta sieci, określonych w przepisach szczegółowych i pozwoleniu wodnoprawnym.
15. Ze względu na brak znaczącego oddziaływania rozwiązań zawartych w projekcie dokumentu na funkcjonowanie i integralność systemu przyrodniczego nie są konieczne działania na rzecz przyrodniczej kompensacji skutków realizacji ustaleń planu.

mgr Paweł Sagin
BIEGŁY Z LISTY WOJEWODY POMORSKIEGO
W ZAKRESIE OCHRONY PRZYRODY (NR 083)

OŚWIADCZENIE AUTORA PROGNOZY

miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla osiedla mieszkaniowego w Nowej Wsi Rzecznej położonego pomiędzy Drogą Nowowiejską a rzeką Wierzycą

Zgodnie z art. 51 ust. 2 pkt 1 lit. f ustawy z dnia 03 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oświadczam, że:

- spełniam wymagania, o których mowa w art. 74a ust. 2 przywołanej ustawy z dnia 03 października 2008 r.,
- jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

mgr Paweł Sągín
BIEGŁY Z LISTY WOJEWODY POMORSKIEGO
W ZAKRESIE OCHRONY PRZYRODY (NR 083)